

Végre egy személyre szabott megoldás!

Forint alapú személyi kölcsön 100 000 Ft-tól
3 millió Ft-ig a VDSZ tagjainak

Hívjon minket még ma: (06-40) 480-480

Hitelösszeg	Havi törlesztőrészlet	Egyéb költség	Futamidő	THM
500 000 Ft	15 125 Ft	0 Ft	60 hónap	29,99%
700 000 Ft	19 127 Ft	0 Ft	60 hónap	23,73%
1 000 000 Ft	27 324 Ft	0 Ft	60 hónap	23,73%
1 500 000 Ft	39 374 Ft	0 Ft	60 hónap	21,41%

HSBC Credit

Vegyipari
DOLGOZÓ

MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

Megújultunk

A VDSZ ifjúsági tagozat az elődök útján haladva, átveve a stafétabotot, új lendülettel, új elnökséggel és új arculattal szeretne még többet tenni és még jobban helytállni, azaz megfelelni a kihívásoknak. Ennek szellemében fogalmazódott meg, hogy a továbbiakban is szeretnénk aktívabban részt venni a nyugdíjas tagozat által szervezett eseményeken (pl. túra, kirándulás) és szeretnénk felajánlani a segítségünket a számítástechnika, az internet vagy más terület ismereteinek átadásában, elsajátításában.

Részletek a MÁS-KOR-ban

NEM ENGEDÜNK A 36-BÓL

A szakszervezetek úgy érzik, hogy az Alkotmánybíróság a határozatával a dolgozók jogait, korábban kivított „kedvezményeit” nyirbálta meg, hiszen a helyzet 1990 óta mit sem változott, vagyis a cégek ma sem tesznek meg mindent munkavállalóik egészségének megőrzése érdekében. *Összeállítás a 2-5. oldalon*

NEM ENGEDHETÜNK A 36-BÓL

Megint 36 óra. Pontosabban még mindig 36 óra. Bár a vita már évek óta tart a munkaadók és a szakszervezetek között, az Alkotmánybíróság február 26-án hozott határozata, amely egyértelműen a munkáltatóknak kedvez, mintha kiengedte volna a szellemet a palackból. A szakszervezetek, különösen a VDSZ, azonban ebbe nem hajlandó beletörődni, így a taláros testület döntése ellen minden lehetséges és törvényes eszközzel megpróbál küzdeni. A legutóbbi, májusi elnökségi ülésen még egy demonstráció gondolata, illetve lehetősége is felvetődött.

A munkáltatók már lezártak tekintik a témát, és legszívesebben örökre elfelejtének, hogy valaha – 1990-től egészen mostanáig – érvényben volt egy olyan rendelet, amely a veszélyes és egészségre ártalmas munkakörökben dolgozók heti munkaidejét 36 órában maximálta. Szerintük ugyanis ez korlátozta a versenyképességüket, de érveik között szerepelt, hogy munkaidő korlátozással a dolgozókat nem lehet megvédeni az ártalmaktól.

A szakszervezetek viszont úgy érzik, hogy az Alkotmánybíróság ezzel a határozatával a dolgozók jogait, korábban kivívott „kedvezményeit” nyírálta meg, hiszen a helyzet 1990 óta mit sem változott, vagyis a cégek ma sem tesznek meg mindent munkavállalóik egészségének megőrzése érdekében. Különösen a kisebb, néhány dolgozót foglalkoztató vállalkozások nem, amelyeknek nem volt lehetősége egészségesebb, a munkavállalókat kevésbé veszélyeztető technológiák alkalmazására. Ezért a 36 órában maximált munkaidő fenntartása ma sem kevésbé indokolt, mint a rendelet megszületése idején. Ráadásul a veszélyes anyagokkal dolgozók számára még túlórára is lehetőség van, ami tovább növeli az egészségügyi kockázatot. Ennek kompenzálására pedig nem biztosított a pótszabadság, amelynek lehetőségét ugyancsak törvénybe kellene iktatni.

Természetesen a VDSZ legutóbbi, májusi ülésén az elnökség tagjai megpróbálták kidolgozni azt a stratégiát, amellyel ellensúlyozhatnák az Alkotmánybíróság határozatának a munkavállalókra nézve káros következmé-

nyeit. Erre annál is inkább nagy szükség volt, hiszen – amint azt Paszternák György elnök is megemlítette – a döntést a munkaadók egyértelmű sikerként könyvelik el, és részükről befejezettek minősítették a témát. És éppen ez az, amit a VDSZ nem hagyhat annyiban. Már csak azért sem, mert kifejezetten sértő, ahogy néhányan a 36 óra „haláláról” nyilatkoznak. Mintha egy kicsit még gúnyolódni is a szakszervezetben. Az egyik nagyvállalat vezetője például egyenesen úgy fogalmazott, hogy „végre túl vagyunk egy gondon”. Ez pedig olyan cinikus hozzáállás, amely némileg azt is mutatja, hogy a cégek menedzsmentjei – néhány kivételtől eltekintve – hogyan vélekednek a dolgozókról és azok munkakörülményeiről, valamint jogairól.

Bár a vita már 1992 óta tart, érthető, hogy a VDSZ miért támadja a rendelet eltörlését ekkor. Umok és az állami szervezetek képviselői, bár nem hivatalosan de azt mondják, hogy nem tudnak mit kezdeni a kérdéssel. A munkaügyi minisztérium egyik tisztségviselője pedig egyenesen azt mondta: „tévésben van a vegyész szakszervezet, ha azt hiszi, hogy a 36 órát újra tudja szabályozni. Az általános vélekedés szerint ugyanis az idő túlhaladta az 1990-ben fennálló állapotokat, amelyekre a rendelet reagált a munkaidő maximalálásával.

Ezzel szemben a szakszervezetek azt is látják, hogy éppen a vegyiparba új anyagok kerültek, miközben az anyagok listáját nem fris-

Kedvezmény eltörölve (?)

A február 26-án megszületett határozat úgy rendelkezik: „Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvének az ipari és kereskedelmi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 1/1990. (VIII. 21.) IKM rendelet 4. §-a, valamint annak melléklete alkotmányellenes, ezért e rendelkezéseket 2008. június 30. napjával megsemmisíti.” Álláspontjuk szerint a munkaidőt a rendelet mellékletében felsorolt munkakörökben heti 36 órában megállapító rendelkezések ellentétesek az Alkotmány egyes paragrafusaiával. Álláspontjuk alátámasztására előadták, hogy az egészségre ártalmas munkakörülmények között foglalkoztatott munkavállalók védelmét a jelenleg hatályos jogi szabályozás – a munkavédelemről szóló 1993. évi, valamint a kémiai biztonságról szóló 2000. évi törvény és a végrehajtásukat szolgáló munkavédelmi, foglalkozás-egészségügyi tárgyú miniszteri rendeletek – megfelelően biztosítják. A rendelet támadott szabályaival elérni kívánt cél nem a munkaidő csökkentésével, hanem – az európai közösségi jogban megfogalmazott követelményekkel összhangban – az egészségügyi kockázatnak kitett munkavállalók létszámának csökkentésével, valamint a munkavégzés során jelentkező egészségügyi kockázatot jelentő tényezők csökkentésével, kizárásával érendő el.

Az indítványozók szerint a támadott rendelkezések a gazdasági verseny és a vállalkozáshoz való jog alkotmányellenes korlátozását valósítják meg azzal, hogy az érintett szektorba tar-

tozó vállalkozásokat diszkriminálják: egyrészt a rendelettel nem érintett magyarországi munkáltatók számára indokolatlan piaci előnyt biztosítanak, mivel ezek „működésüket tekintve rugalmasabb munkaidő-beosztással tudják biztosítani termelésüket”. Másrészt önkényesen különböztetnek az Európai Unió belső piacán működő munkáltatók között is, az érintett szektorba tartozó, nem magyarországi vállalkozások számára ugyanis versenyelőnyt jelent, hogy – a közösségi jogon is irányelveken túlmenően – nem kell megfelelniük a munkaidő korlátozására vonatkozó, meghaladott és célszerűtlen előírásának. Azzal, hogy a jogalkotó a gazdasági élet szereplőit, a munkaadók között a munkavégzés alapvető feltételeire vonatkozó előírások tekintetében alkotmányellenes különbségtételt tesz, indokolatlan piaci előny megszerzésére is lehetőséget teremt, ami ellentétes a gazdasági verseny szabadságát, a piacgazdaság megerősítését és védelmét deklaráló alkotmányos céllal, torzítja az érintett piac működését, és indokolatlan többletterhet ró a vállalkozások tulajdonosaira, sértve a vállalkozások vagyoni viszonyait is.

A jogorvoslatot kérők álláspontja szerint a miniszter a rendelet kiadásakor hatályos jogszabályok szerinti, a meghatározott heti negyven óra törvényes munkaidőnek miniszteri rendeletben való korlátozása „felhatalmazás nélküli”. Azaz a miniszter ezt nem tehetette meg, vagyis a rendelet hatályban tartása alkotmányellenes állapotot eredményez.

Így nem lehet tudni, milyen új vegyületek lehetnek ártalmasak. A nagy multik lehet, hogy korszerűsítették a technológiájukat, de mivel az országban működő mintegy ötszáz vegyipari cég között csak kevés van ilyen, a szakági szakszervezetek nem képesek a dolgozók érdekeit érvényesíteni helyi szinten, ezért törvényi szabályozásra volna szükség.

A munkaadók csak a szakszervezetek okvetetlenkedésének tartják a tiltakozást, amivel akadályozzák a piac kiterjedését. Márpedig a többletmunka, ha úgy tetszik a piac kiterjedése, a versenyképesség növekedése többletgyarapítással kecsegteti a foglalkoztatókat, amely többletgyarapítást azonban eszük ágában sincs megosztani a munkavállalókkal, illetve a ko-

rábbihoz képest elvégzett többletmunkát semmivel sem akarják kompenzálni. Éppen ezért a VDSZ-ben többen felvetették, hogy kezdeményezzék az ebből származó többletgyarapítás megszüntetését.

E témáról szinte mindenkinek volt véleménye az elnökségi ülésen. Varga Virgil például úgy érezte, hogy a szakszervezetek – természetesen nem a VDSZ – mintha kezdenének beletörődni a történetekbe és feladnák a harcot. Pedig már nem a plusz négy óráról van szó, hanem arról, hogy ezzel az alkotmánybírósági döntéssel úgy tűnik, hogy már minden korlát fel van oldva, a munkáltató a munkavállalóval

Folytatás a 4. oldalon ➔

azt tesz, amit akar, hiszen érdekérvényesítési képessége sokkal erősebb, mint a dolgozóké, vagy a szakszervezeteké. Ezért van nagy szükség a törvényi szabályozásra.

Eper Júlia szerint az sem járható út, hogy mindenütt helyben, a kollektív szerződésben szabályozzák a munkaidőt, hiszen semmi sem kényszeríti a foglalkoztatókat a megállapodás megkötésére. A törvény jelentene valamiféle szerződéskötési kényszert, így legalább esély lenne arra, hogy a kollektív szerződésben a munkaidőt is szabályozzák.

Kiss Béla szerint a szakszervezet nem tehet mást, mint „lélegeztető gépen” tartja a 36 óra kérdését, hiszen ha ezt az érdekképviseletek kiengedik a kezükből, „akkor más témában is átgyalogolnak rajta”.

Egyes nézetek szerint a munkaidő korlátozást munkakörökhöz kellene szabni. Ez azonban nem lehet megoldás, hiszen ahogyan arra Eisenberger Márton emlékeztetett, a munkahelyeken egyszerűen átnevezik a munkaköröket, így egy veszélyes foglalkozást papíron ártalmatlanítanak például operátorrá, és a munkáltató már meg is oldotta a problémát. Ezért részletes munkaköri leírásra volna szükség, és ez alapján kellene meghatározni, hogy kit illet a „munkaidő-kedvezmény”. Ha pedig a rendelet hatályát nem lehet visszaállítani, vagy valami hasonló szabályozást nem sikerül kiharcolni, úgy azért kellene küzdeni, hogy a béreket hozzáigazítsák a megemelkedett munkaidőhöz.

A plusz négy óra veszélye továbbá, hogy ugyan azt a feladatmenyiséget, a megnövekedett munkaidővel kevesebben is képesek elvégezni, ezzel munkahelyek kerülnek veszélybe, mert több dolgozó feleslegessé válik, és utcára kerülhet.

Éles vitát váltott ki továbbá az is, hogy a szakszervezet meddig mehet el a tiltakozásban. Felvetődött a demonstráció lehetősége is, amely azonban több veszélyt is hordoz. Ha a szakszervezetek nagy számban képesek utcára küldeni a dolgozókat és más, az ügyben nem érintett érdekképviseletek

Minden követ megmozgat a VDSZ

Újabb frontot nyitott a VDSZ a 36 óra megszüntetésével kapcsolatban. A szakszervezeti szövetség képviselői az európai parlament képviselőihez fordultak, az 1/1990-es IKM rendelet megszüntetése miatt. A küldöttség brüsszeli útja során tapasztalatot és több olyan információt gyűjtött össze, amely kellően megalapozhatja egy új jogszabály megalkotását, amely ellen az Alkotmánybíróság sem emelhetne nem tartalmi kifogást.

Ezzel párhuzamosan Paszternák György, a VDSZ elnöke és Balogh Béla a Vasas Szakszervezet elnöke közös levélben fordult Gyurcsány Ferenc Miniszterelnökhöz a munkavállalókat ért újabb méltánytalanság helyrehozása érdekében.

is szolidaritást vállalnak a VDSZ-szel, úgy megmutathatnák a vegyészek, hogy mennyire erősek és eltökéltek, és még a társadalom figyelmét is felhívhatnák ügyükre.

Egy ilyen megmozdulás azonban kétélű fegyver. Ha a demonstrációnak nincs súlya és nem képes elég embert mozgósítani, úgy a munkaadók még inkább elbagatellizálhatják az ügyet és a szakszervezet még tekintélyből is veszíthet. Az viszont továbbra sem járható út, hogy amikor papírt kell irogatni, akkor harcossá a szakszervezet, de amikor élesbe fordul, akkor meghátrál. Ezért minden kockázatot vállalva és éppen azért, mert egyre kevesebb a veszíteni való, fel kell vállalni a demonstráció megszervezését. Kívárva az Országos Érdekegyeztető Tanács soron következő, e témával foglalkozó ülésének eredményét, a demonstrációt, mint „B” teret, komolyan fontolóra kell venni.

Munkáltatók vétőzták meg a kormány javaslatát

Nem jutottak dűlőre

Péntek 13-a nem hozott szrencsét a szakszervezeteknek. Nem jutott előbbre az Országos Érdekegyeztető Tanács (OÉT) pénteken az egészségre ártalmas munkakörökben 36 órás munkaidőt előíró – csak az első félév végéig, azaz június 30-ig hatályos – miniszteri rendelet ügyében. Az ülésen Paszternák György, a VDSZ elnöke és a 36 óra megtartásáért folytatott küzdelem élharcosa is részt vett.

A szakszervezetek az Alkotmánybíróság februári döntése óta állandóan napirenden tartják, hogy a hatályon kívül helyezett jogszabály helyett egy másik biztosítsa a fél év végéig a csökkentett munkaidő lehetőségét azok számára, akik veszélyes, egészségre ártalmas anyagokkal és munkakörökben dolgoznak. A VDSZ például előterjesztésében azt javasolta, hogy szabályozzák az expozíciós időt, vagyis határozzák meg, hogy egy dolgozó mennyi időt tölthet egészségügyi kockázattal járó munkahelyen.

Az eddigi viták során a kormány álláspontja az volt, hogy az egészségre ártalmas munkaköröknél az egészségre ártalmas

állapotot kell megszüntetni, s ez nem kompenzálható munkaidő-kedvezménnyel.

A szakszervezeti érvelés szerint ez viszont csak egy elv, mert egy sor munkahelyen továbbra is ugyanolyan egészségre ártalmas körülmények között kénytelenek dolgozni a munkavállalók, de ha addig nem sikerül megegyezni, akkor a második féltől már a csökkentett munkaidő sem jár nekik.

Az OÉT-ben – többszöri tárgyalás és az ad hoc bizottság munkája ellenére – pénteken sem közeledtek az álláspontok.

Kompromisszumként a kormányzati oldal azt javasolta, hogy az OÉT tegyen országos ajánlást a munkáltatóknak egy átmeneti időszakra, amely alatt nem emelnek a 36 órás munkaidőt, illetve ágazati szinten megoldást keresnének és kollektív szerződéssel rendeznék a problémát. Ezt a javaslatot viszont a munkáltatói érdekképviseletek nem fogadták el. A munkáltatók azt még vállalták volna, hogy a melegítésmunkákra vonatkozóan készüljön valamilyen jogszabály, de ez a munkavállalói érdekképviseleteknek nem volt elégséges.

Borsik János, az Autonóm Szakszervezetek Szövetségének elnöke arra figyelmeztette a munkáltatói oldalt és a kormányzatot, hogy azok a munkavállalók, akiknek az eddigi munkaidő-kedvezmény megvonása igen nagy érdeksérelem, az érdekérvényesítés különféle eszközeivel adnak majd nyomatékokat véleményüknek.

Másoknak sem tetszik az AB döntése

Nem csak a VDSZ, de más szakszervezetek is követelik a csökkentett munkaidőt a veszélyes munkakörökben. Amennyiben nem sikerül megegyezni az új szabályozásról a munkáltatói érdekképviseletekkel és a kormányzat képviselőivel június végéig, akkor – közölte a Magyar Távirati Iroda útján május 29-én a Liga Szakszervezetek – a jelenlegi miniszteri rendelet ideiglenes fenntartását tartják szükségesnek.

Elfogadhatatlannak ítélik ugyanis, hogy az egyes veszélyes munkakörökre vonatkozó 36 órás munkaidőt előíró miniszteri rendeletet, két munkáltatói szervezet kezdeményezésére, az alkotmánybíróság jogtechnikai okokra hivatkozva 2008. június 30-i hatállyal érvénytelenítette. Az Or-

szágos Érdekegyeztető Tanács munkavállalói oldala már többször kezdeményezte a fórumon a probléma megoldását. Eddig annyit sikerült elérni, hogy a munkáltatói és a munkavállalói, valamint a kormányzati szakértők egy szakmai bizottságban olyan javaslatot próbálnak meg kidolgozni, amely alapot adhat egy közösen elfogadható szabályozásra.

Amennyiben ez nem sikerül, a Liga Szakszervezetek szerint a veszélyes munkakörökben dolgozók csökkentett munkaidőjére nem lesz garancia, illetve azok helyzete se rendeződik, akik bár veszélyes munkakörökben dolgoznak, de eddig nem szerepeltek a csökkentett munkaidőt előíró listán.

Képviselőkkel és a hivatalok munkatársaival is konzultáltak a VDSZ képviselői

Brüsszel a szociális párbeszéd központja

Egy kis csoport tanulmányozta három napon át az európai szociális párbeszéd rendszerét és gyakorlatát a vegyipari ágazat munkavállalói szerveinél és társszerveinél Brüsszelben. A programon a VDSZ ágazatait többen is képviselték. Az ágazati párbeszéd bizottság szervezésében az ágazatok létszámarányosan jelölhettek résztvevőket a csapatba. Az alumíniumipart Pad Ferenc, a gumiipart Vojtela Tibor és Pálvölgyi Richárd, a gyógyszeripart Posztós Endre, Győri Imre és Margittai Péter, a vegyipart Szabóné Fréh Zsuzsanna, Kaluzsa Antal és Tósoki Géza képviselte.

Lotos Adrienn, a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége (MGYOSZ) brüsszeli irodájának vezetője részletesen bemutatta az MGYOSZ brüsszeli iroda létrehozásának fázisait. 2000 elején kapcsolatépítés kezdődött az európai szervezetekkel, majd egy virtuális irodát hoztak létre. 2004-től alakították ki az irodát, amikor a UNICE szervezethez csatlakoztak. Az iroda elsősorban információkat közvetít a tagjai számára, de szakmai képzéseket is szerveznek. Lotos előadásában kiemelte a kommunikáció fontosságát, amelyet rendszeres hírlevelek, európai háttéranyagok, és különböző jogszabályok monitoringjával biztosítanak. Ezen kívül az iroda, brüsszeli jelenlétének is köszönhetően, európai projekteket szervez.

is lehet, ha majd az Európai Parlament is jóváhagyja a szakminiszterek most elfogadott döntését. Alapértelmezésben persze továbbra is 48 óra lehet a maximális heti munkaidő, de ez alól is van kivétel. A brittek például továbbra is az egyénre bízzák, akar-e ennél többet vállalni. London ugyanakkor engedett a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkoztatottakra vonatkozó irányelv ügyében – az állandó alkalmazottakéval azonos jogok megadása azonban magyar szakértők szerint is káros hatásokkal járhat. Heves vitákat váltott ki az inaktív-aktív munkaidő, lényegében az ügyelet témája: a jövőben nem lenne uniós szinten kötelező az inaktív idő figyelembevétele, tehát például az ügyeletes orvos munkaidejébe csak az számítana bele, amikor ténylegesen

gedélyt kiváltania. Közösségi preferencia: új tagállamok munkavállalóit a harmadik tagállamokból érkezőkkel szemben előnyben kell részesíteni. Három hónapot meghaladó tartózkodás esetén a tagállamok előírhatják az illetékes hatóságnál történő bejelentkezést, amelyet egy igazolás tanúsít (nem tartózkodási engedély, hanem „tartózkodási igazolás/kártya”). Az irányelv négy kategóriát hoz létre:

- munkavállaló, vagy egyéni vállalkozó: munkaszerződéssel, vagy egyéni vállalkozói igazolással kell rendelkezni;
- diákok: igazolniuk kell a fogadó tagállam oktatási intézményébe történt beiratkozást és a betegbiztosítást;
- akik megfelelő anyagiakkal rendelkeznek (önfenntartók, akik nem terhelik a fogadó ország szociális ellátórendszerét): például a nyugdíjasok, nekik erről igazolást kell bemutatni;
- az első három kategória családtagjai (élettárs is).

5 évig tartó folyamatos tartózkodás esetén az uniós állampolgárok és családtagjai (akár harmadik országbeli is) állandó tartózkodásra szereznek jogot. Ez a huzamos tartózkodás joga. Nekik ettől kezdve nem kell teljesíteniük például a megfelelő forrásra vonatkozó feltételt és minden vonatkozásban egy elbírálás alá esnek a fogadó tagállam polgáraival, azaz 5 évből maximum 12 hónapot lehet távol maradni.

Ma az Unió területén 4 millió betöltetlen állást regisztrálnak, szemben a 16,1 milliós munkanélkülivel. Az átlagos munkanélkü-

liségi ráta 6,7%, ma Magyarországon 7% fölött van. A legnagyobb baj, hogy nem találja meg egymást a munkaerő-piaci kereslet és kínálat és egyre nagyobb a szakképzett munkaerő hiánya.

2007 és 2010 között az Unió elindította az Európai Munkaerő Mobilitási Akciótervet, amely a munkaerő áramlás előtt kinyitja a kapukat. A tagállamok között a román és a lengyel munkavállalók a legmobilsabbak, míg a magyarok a leginkább röghözkötöttek. A foglalkoztatási ráta átlagosan 65,7%-os, ami Magyarországon 57,6%. Ez Európa szinten 225 millió munkavállalót jelent. Európai állások a www.europa.eu.int/eures találhatóak.

Dobolyi Alexandra (MSZP), európa parlamenti képviselővel való találkozó, egy nagyon jó hangulatú konzultáció volt. A képviselő asszony bemutatta bizottsági munkáját. Beszél a tibeti konfliktus európai parlamenti értékeléséről és a képviselői munkáról. Részletesen kitér a petíciós bizottság feladatára.

Dr. Dirk Hadrich, az Európai Bizottság Foglalkoztatási, Szociális és Esélyegyenlőségi Főigazgatóságának Szociális párbeszéd főosztály munkatársa az európai szociális párbeszédet mutatta be a résztvevőknek. Előadásának elején vázolta azt a jogi környezetet, amely az Unión belül szabályozza a bipartit érdekegyeztetést. Jelenleg 35 európai párbeszéd bizottság működik, ezek között van a VDSZ érdekeltségében működő vegyipari és gázipari bizottság. A működésüket tekintve két szintre bonthatóak: az első szint az információk cseréje, a második szint a megoldások kialakítása. Így érvényesül a szociális kérdésekben való konzultációs szerep és a szakpolitikában a partnerség – véli

Hadrich. Ezzel szemben viszont a szociális mandátumok határaitól beszélt, ami az EU struktúrában azt jelenti, hogy az egyes igazgatóságok között átmenő javaslatokat más igazgatóságok visszaadhatnak, arra hivatkozva, hogy nem illetékes, mert nem ő a partner. Ennek következményeként bővült az egyes hatástanulmányok vizsgálatakor a vizsgálat kiterjedése, mert már a szociális dimenziót is vizsgálni kell. Ez azt jelenti, hogy az egyes javaslatok következményeinek elemzésekor meg kell vizsgálni annak társadalmi hatását is. Véleményünk szerint erre hamarabb is rájöhetek volna, például amikor a REACH bevezetésének hatásait vizsgálták a kis- és közepes vállalatokra.

Olajos Péter (MDF), európa parlamenti képviselővel való találkozó, ugyancsak egy kötetlen jó hangulatú konzultációt hozott. A

képviselő részletesen bemutatta a környezetvédelmi témákban eddig végzett munkáját. Külön kiemelte a „tisza égbolt” program eredményeit, és az energetikai innováció várható hatásait. Beszél az Európai Néppárt frakciójában képviselt magyar érdekek érvényesítéséről.

Lutz Mühl, az Európai Vegyipari Ágazat Munkaadói Csoport (ECEG) főtitkára elmagyarázta a szervezet felépítését, és az európai szociális párbeszéd rendszerében való szerepét. Új és hatékonyabb lehetőség a munkaadók és szakszervezetek képviselői közötti európai szintű együttműködésre. Véleménye szerint lehetővé vált a szociális partnerek számára az állásfoglalások közvetítése az EU-ban politikai szinten kezelt kérdésekben. Európában, mint mindenütt: csak akkor befolyásolható az eredmények kimenetelét, ha aktívan részt vesz a folyamatban – véli Mühl.

Az Európai Bizottságot konzultálási kötelezettség terheli az elismert szociális partnerek irányába, mielőtt szociálpolitikai kezdeményezést indít. A Bizottság más területeken is kész a konzultálásra. Erre jó példa volt a REACH, vagy az EU iparpolitikai koncepciója. Szerinte az ágazati bizottságokban folyó formális párbeszédnek nagy presztízse van Brüsszelben, mert tárgyalási lehetőséget biztosít a Parlamenttel, a Tanáccsal, a Bizottság főigazgatóságaival, így hatékonyabb lehetőség van a vélemény közvetítésére és segíti nemcsak az EMCEF és ECEG (és nemzeti

Dr. Nagy Katalin, Magyarország Brüsszeli Állandó Képviselőtének munkatársa röviden ismertette azokat az aktuális témákat, amelyeket a Szociális Munkaügyi Tanács tárgyal. Melyek ezek a kérdések?

Az Európa jövőjét egyre inkább befolyásoló demográfiai kérdés, amely egyre inkább kihathat a teljes társadalombiztosítási rendszerre, a foglalkoztatásra.

A most napirenden lévő munkaidő kérdése volt a következő pont. A munkáltatóval kötött megállapodás alapján az uniós munkavállalók akár 60 órát is dolgozhatnak a jövőben. Ügyeleti munkakörökben a munkaidő 65 óra

dolgozik. További kérdés a munkaerőpiac, amelyet egyre inkább a szakképzett munkavállalók hiánya határoz meg.

Dr. Hartwig Beáta, a Külügyminisztérium brüsszeli munkatársa a munkaerőmozgásról tartott igen részletes előadást. Alaposan bemutatta a munkaerő vándorlás uniós jogi szabályozását. Az a munkavállaló, aki a csatlakozás pillanatában, vagy azt követően 12 hónapos folyamatos, jogszerű tartózkodással és munkaviszonnyal rendelkezik, az adott tagállam munkaerőpiacán szabadon vállalhat munkát, „zöld kártyát” kap és azt követően nem kell neki munkavállalási en-

Folytatás a 8. oldalon ➔

Dobolyi Alexandra

2007. áprilisától – november 19-ig a Magyar Szocialista Párt Külügyi Titkárságának vezetője. 2004. június 13-án a választók akaratából bekerült az első 24 magyar európai parlamenti képviselő közé. A kilenc tagú szocialista delegáció remek érdekérvényesítő képességét igazolva megkapta azokat a bizottsági helyeket, ahol a legjobban tudja képviselni Magyarországot. Tagja a Fejlesztési és Együttműködési, valamint a Külügyi Bizottságnak. Ezen kívül azt a megtisztelő feladatot kapta, hogy szocialista részről szövegíró lett a Petíciós Bizottságnak, amely az Európai Ombudsman alá tartozik és az egyetlen Európai Parlamenti Bizottság, ami közvetlen kapcsolatot tart a 480 millió európai választópolgárral. A képviselőnő miután leérettségizett a budapesti Petőfi Sándor Gimnáziumban két évet Ausztriában és Írországból töltött, ahol tökéletesítette

német és angol nyelvtudását. Azóta már felsőfokon beszél angolul, németül és társalgási szinten görögül. 1993/94-ban beiratkozott a Külkereskedelmi Főiskolára, ahol két szemesztert végzett, majd később felvették a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetemre (JPTE), ahol 1994/95-től, 1999/2000-ig tanult. Először főiskolai, majd a Bölcsész-tudományi Karon egyetemi diplomát szerzett, majd 2000-ben felvették a JPTE jogtudományi intézményében indított Ph D képzésre, TTK-ra.

1998 májusa óta dolgozik az MKOGY MSZP frakció külügyi osztályán. 2002-ben, az MSZP választási győzelme után, az elnökség kinevezte a párt Külügyi Titkárának, mely funkcióját 2004 őszéig viselte. 1999-ben pályázaton ösztöndíjat nyert az osztrák Karl Renner Intézetnél Bécsben, így lehetősége nyílt, hogy öt hónapig az osztrák SPÖ delegáció tevékenységét tanulmányozza Brüsszelben. 2001. szeptembere és 2002. áprilisa között az Európai Szocialista Párt ösztöndíjával Brüsszelben tevékenykedett, amelyet megelőzően 2000-ben egy másik brüsszeli ösztöndíj elnyerése a Friedrich Ebert Alapítványtól. A három hónapos időtartamban 15 tagállam munkavállalóinak identitását tanulmányozta. 2003-ban Pécsről átvették az Eötvös Lóránd Tudományegyetem BTK Új és Jelenkori Egyetemes Történelmi Tanszék doktori képzésére, ahol a jelenkori szociáldemokráciát tanulja.

tagszövetségeik) munkáját, hanem a CEFIC és a többi vegyipari szakmai szereplő tevékenységét is.

Közép és hosszú távon hozzájárulhatunk a szociális partnerek befolyásoló erejének erősítéséhez, vagyis ezáltal visszaszoríthatjuk a jogszabályközpontú megközelítést Európában. A Bizottság finanszírozza az ÁPB-k üléseit és a résztvevők útiköltségeit. Ez lehetővé teszi mindkét oldalon a számos szakértői részvételt, mely által az elért eredmények hatékonyabbak, az ülések reprezentatívabbak. A munkáltatói és munkavállalói érdekek bizonyos kérdésekben – így például a fizetések, vagy a munkaidő – eltérnek, de ezekben mindkét fél számára elfogadható kompromisszumos megoldásokat kell találni, hogy a vállalatok versenyképesek legyenek a piacon (pénzügyi piacon is), a dolgozóknak viszont tisztességes megélhetést tudjanak biztosítani – mondta az ECEG főtájtára. Ezzel párhuzamosan vannak azonban mindkét fél számára közös érdekek is, ilyen az ágazat versenyképessége, a szakképzés, vagy a nemzetközi kereskedelem. 2007-2008. évre a szociális partnerek a következő területeket jelölték ki prioritásként:

- Iparpolitika, versenyképesség és foglalkoztatás;
- Oktatás, képzés, életen át tartó tanulás;
- Felelősségteljes gondoskodás, ellátás, biztonság és egészség.

Munkacsoporti ülések mellett a szociális partnerek projekteket vezetnek a következő témákban:

- Egészség és biztonság, együttműködés termék gyártó ipari (downstream) ágazatokban egészség és biztonság terén;
- Szerkezetváltás és foglalkoztatás „közös tapasztalatok”;
- További projektek 2008 / 2009 / 2010. során.

Jean-Claude Lahant, a CEFIC ügyvezető igazgatója, röviden bemutatta a szervezet felépítését, céljait és működését. A munkahelyi egészségvédelemmel kapcsolatban elmondta, hogy most zajlik a 3. indikatív munkahelyi kitettségi határérték (IOELVs) iránylevele kidolgozása, amely a szén-diszulfid, formaldehid, higany és kén-sav értékét befolyásolja. Elfogadásának várható időpontja: 2008. vége lesz. A rákkeltő és mutációt okozó anyagoknak való munkahelyi kitettségéről szóló irányelv kérdéses még, mert a Bizottság valószínűleg javaslatot fog tenni a reprotoxinokra vonatkozóan, Ezzel kapcsolatban elkezdtek az együttműködést a BUSINESSEUROPE tanácsadóival, hogy megvitassák az ipar álláspontját.

A csoport az Európai Szakszervezeti Szövetség (ETUC) munkatársától, Patricia Grillettől megtudták, hogyan épül fel az ETUC, melyek a szövetség legmarkánsabb céljai. A Szociális Európa köré alkotott szakszervezeti stratégia tartalmazza a szociális párbeszéd fejlesztését, az európai bérek közötti különbségek csökkentését, a folyamatos offenzív munkavállalói érdekképviseletet.

Tony Musu, az ETUC oktatási és munkaegészségügyi szakértője rövid előadásában a REACH munkavállalókat érintő

pozitív hatásairól beszélt. Előadásában kiemelte a kockázatok csökkenését, amely egyben a megbetegedések csökkenéséhez vezet. Egy dublini tanulmányra hivatkozva elmondta, hogy az EU 25 tagállamában a dolgozók 18 %-a dolgozik veszélyes vegyi anyaggal és 20,5 %-uk lélegez meg mérgező gázokat munkája során. 2001-ben több, mint 26 000 dolgozó halálát okozta vegyi anyagoknak való kitettség, míg az EU 15 országában a munkahelyi betegségek egyharmadát okozzák vegyi anyagok évente. A szakszervezeti szövetség bizakodó és számításai szerint közel ötvétezer légzőszervi megbetegedéssel lesz kevesebb évente. Véleménye szerint, a REACH lehetőséget ad a munkahelyi megbetegedések számának csökkentésére és a szociális költségek viszfelfogására mind az ipar, mind a dolgozók számára.

Az út talán egyik legérdekesebb megbeszélése a Belga Vegyész Szakszervezet (FGTB CG) főtájtárával, Herman Baele kollégával volt. Herman röviden bemutatta a belga szakszervezetek felépítését, amelyet három konföderációhoz lehet kötni. Az ágazati szociális párbeszéd rendszere talán itt Belgiumban a legfejlettebb. Az érdekegyeztetés – hasonlóan a magyarországihoz – háromszintű:

ECEG

Vegyipari Ágazat
Európai Munkaadói Csoportja

A 24 tagszervezetből álló csoport 2002. januárban alakult.

Független szövetség, szociális témák kezelésére, de iparügyi témákban kapcsolódik a CEFIC-hez. Tagszervezetei által 23 országból több, mint 10,000 vállalatot képvisel,

amelyek több, mint 1 millió dolgozót foglalkoztatnak. Kis létszámú brüsszeli titkárság és a tagszervezetek szociális ügyi szakértői működtetik a csoportot.

ETUC

Európai Szakszervezeti Szövetség

Az 1973-ban alakult munkavállalói oldal képviselő európai szociális partner szervezet 36 ország 82 nemzeti szövetségét és 12 szakmai szövetségét tömöríti. Az európai törvényhozást és politikaformálást befolyásolva segíti a szociális Európa előre haladását és kiveszi részét az európai kampányból.

CEFIC

Európai Vegyipari Tanács

1972-ben alakult az európai vegyipar fóruma és szócsöve. 140 fős képviselői brüsszeli iroda, akik több, mint 4 000 munkatárssal együttműködnek az egész ipar területéről.

Éves költségvetése 40 millió euró.

CÉLJAI:

- ◆ A vegyipar nézeteit és állásfoglalásait közvetítse;
- ◆ Elősegítse a kapcsolatteremtést, a közös érdekek megértését és cseréjét az egész ágazatban;
- ◆ Keresse a hatékony politikák fejlesztését és végrehajtását;
- ◆ Támogassa az érdekelt felekkel történő nyílt párbeszédet.

országos, ágazati, vállalati. A heti munkaidő nem lehet sehol sem több, mint 38 óra. A megállapodásokat 2 évre kötik, amelyeket a három környező ország (Franciaország, Hollandia, és Németország) béreivel való összehasonlítás alapján számolnak ki. A bérek legrosszabb esetben is inflációkövetők, mert ezt kötelezően kell a munkáltatóknak megadniuk, és a megállapodások határozzák meg a felső határt.

Olajos Péter

A Veszprémi Egyetem mérnöki karán okleveles szervező, vegyész mérnök végzettséget, az Európai Műszaki Egyetemen (Párizs) és a Budapesti Műszaki Egyetemen, pedig Európai Környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett.

1994-től dolgozik az MDF-ben, először parlamenti titkár (1994-1996), majd az Elnöki titkárság vezetője, később kabinetfőnök, végül pártigazgató (1999-2000).

1996 és 2004 között az MDF EU Integrációs Irodájának vezetője. Három alkalommal volt az Európai Parlamentben ösztöndíjas. Elvégezte az Európai Par-

lament EPP-ED frakciója oktatási központjának egy éves szakképzését. Szakterület az EU környezetvédelem, környezetpolitika, megújuló energia. 2001 óta szerkesztője a "Ma és Holnap" környezetvédelmi és területfejlesztési folyóirat EU magazinjának.

A 2004-es Európai Parlamenti választásokon az MDF listájáról jutott mandátumhoz. Fő bizottsága az Európai Parlamentben ENVI-nek is rövidített Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság. 2007 elejéig tagja volt az IMCO betűszóval jelölt Belsőpiaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságnak, ezt követően pedig a Parlament Költségvetési Bizottságának, a BUDG-nak lett a tagja. 2007 májusában létrejött az Európai Parlamentben a Klímaváltozással foglalkozó ad hoc bizottság, melynek szintén tagjává választották.

Küldöttértekezlet a gáziparban

A 2005. őszén megtartott küldöttértekezlet óta a gáziparban végbement jelentős változások indokolták tették, hogy a szakszervezeti szövetség értékelje az elmúlt időszakot, aktualizálja programját, a kialakult új vállalati struktúrák kezelése érdekében módosítsa Alapszabályát. Erre a június 5-i Küldöttértekezleten került sor.

A gáziparban a 2006. évi előkészületek után 2007. ismét a változás éve volt. A törvényben meghatározott július 1-i határidőre minden vezetékes gázellátást végző társaság jogilag legalább 2 vállalattá alakult, szétválasztották, új cégbe szervezték az alapterveket jelentő hálózatüzemeltetést, a kereskedő és támogató tevékenység legtöbb cégénél együtt maradt, az E.on viszont minden tevékenységét más-más cégbe helyezte.

Stratégiai cél volt, hogy a szakszervezetek ne aprózódjanak szét a cégek tevékenységi körei szerint. Eredménynek értékelhető, hogy minden cégénél gyűjtő, összefogó típusú alapszervezet működik.

A beszámoló kitért a létszám és szervezetszám problémáira is. Megállapítható, hogy a folyamatos leépítések következtében 5000

fő alatti a gázipar és hozzá kapcsolódó cégek létszáma, a jogi szétválasztással 2000 fő alá csökkent a TEAOR besorolás szerinti, ténylegesen gázipari munkavállaló.

Az összlétszámhoz viszonyítva a 2002 évi 56%-os szervezetszám szint az elmúlt években 10 %-al csökkent. Ennek oka egyrészt, hogy a szerkezeti átalakítások következtében, a tagszervezetek súlyát adó fizikai állomány létszáma nagyobb arányban csökkent a szellemi állományánál, másrészt a fiatal, új felvételes, többségében szellemi foglalkozású munkavállaló érdektelensége.

A következő időszak Programja az eddigi eredményekre épül.

A 2006-ban aláírt Ágazati Kollektív Szerződés továbbfejlesztésére megkezdődtek a tárgyalások a Gázipari Ágazati Párbeszéd Bizottság keretein belül. A tagszervezés, tagmegtartás kiemelt feladat.

Fontos feladat az is, hogy az Európai Gázipari Szociális Párbeszéd Bizottságban az iparágat érintő stratégiai kérdések – képzés, szakképzés, munka – és egészségvédelem, környezeti hatások, demográfiai hatások – befolyásolásában, valamint a társaságok európai Üzemi Tanácsaiban részt vegyenek az iparágat képviselő kollégák.

A Küldöttértekezlet új célként elfogadta a szövetség kapcsolatrendszerének szélesítését. Ennek érdekében együttműködést kezdeményeznek az energiaipar más területein működő érdekvédelmi tevékenységet végző

szakszervezetekkel. A Küldöttértekezlet egyben Választó értekezlet is volt, a vállalati átalakulás tisztségviselőket is érintett, akik munkakörü változás miatt nem tudnak társadalmi tisztségüknek eleget tenni.

A Szövetség újonnan megválasztott alelnökei: **Varga Gyula** (TIGÁZ Zrt.) és **Daru Sándor** (EGÁZ-DEGÁZ Zrt.), aki egyben a VDSZ elnökségének is tagja lett.

A SZAKSZERVEZET nem ellenfél, hanem PARTNER AKAR LENNI

Ha egy-egy munkahelyi szakszervezet titkára arról panaszkodik, hogy akadozik a kollektív szerződés módosítása, vagy elhúzódnak a bértárgyalások, nem is gondolja, hogy sokan irigylik az érdekképviselőjük helyzetét.

Léteznek ugyanis olyan munkahelyek, ahol a szakszervezet azért küzd, hogy a munkálató egyszerűen tudomást vegyen róluk, munkájukat, a közösség építését ne akadályozzák, sőt ne érje retorzió azokat, akik rokonszenvenek az érdekképviselővel. Vagyis, sokan már azzal is megelégednének, ha munkahelyükön, ha maradéktalanul nem is, de valamennyire mégis csak rendezettek lennének a munkaügyi kapcsolatok. A dunavarsányi IBIDEN-nél két éve megalakult Dunavarsányi Filterszűrő Szakszervezetnél (DFSZ) például leginkább a titkárnak köszönhető, hogy a szakszervezet működik, sőt a lehetőségekhez képest még fejlődik is. Gáspár Gáborné ugyanis elég elhivatott ahhoz, hogy komolyan is gondolja azt, amit gyakran emleget: Nem adom fel!

– **Már több mint két éve működik a DFSZ, mégis mintha most is azért harcolnának, hogy legyen egy érdekképviselőjük.**

– Mert nem vesznek tudomást rólunk. 2006 áprilisában alakultunk, de a munkaadó azóta sem akarja elismerni, hogy nálunk működik egy szakszervezet. Egyszerűen azt mondják, hogy nem létezik. Például az üzemi tanács választásokat megalakulásunk után néhány hónappal, augusztusban tartották, jelöltjeinket el is fogadták, mint a DFSZ jelöltjeit, a dolgozók be is választottak négyünket az Üzemi Tanácsba, mégis azt mondták, hogy a szakszervezet nem létezik.

– **Mert?**

– Ezt mi is szeretnénk tudni. Talán azért, mert a munkálató úgy érzi, hogy egy működő és elismert szakszervezettel ők kevesebbek lesznek. A bérfejlesztésről sem tárgyalunk a vezetéssel. Adtak hét százalékos, ami nem rossz, de tavaly például nem kaptunk semmit és lehetőségünk sem volt arra, hogy mint szakszervezet kezdeményezzük a bértárgyalásokat.

– **Pedig az elmúlt két évben – legálább is létszámát tekintve – egy jelentős szakszervezetté váltak.**

– Tizenhárman alakítottuk meg a szakszervezetet. A cég 1500 dolgozót foglalkoztat, tehát volt kikből építkezni. Jelenleg már csaknem 250 tagot számlál a DFSZ, annak ellenére, hogy decemberben még csak nyolcvan voltunk.

– **Összehasonlítva más szakszervezetekkel ez kifejezetten sikertörténetnek számít.**

– Az itteni vezetők közül is megkérdezte valaki: hogyan toborzunk? Minden műszaknak van egy bizalmija, a dolgozók oda-mennek hozzájuk érdeklődni, és aki úgy érzi, hogy számára fontos lehet a szakszervezet, kér egy belépési nyilatkozatot. Az is igaz, hogy sokat várnak a szakszervezettől. A VDSZ erősen támogat minket, többször konzultáltunk és minden segítséget megkapunk a munkánkhoz.

– **Ahhoz azért más is kell, hogy valaki belépjen a szakszervezetbe.**

– Természetesen. De például a VDSZ támogatásával kezdeményeztük a kollektív szerződés megalkotását, mert rengeteg méltánytalanság éri a dolgozókat, amelyek ellen szeretnénk tenni valamit. Például az órabér kérdése, ami miatt még mindig folyik a harc. Korábban a dolgozók órabére 450 és 750 forint között volt. A cég vezetése úgy rendelkezett, hogy ezt az órabért 500 forintban egyenesítse és a fennmaradó 100 forintot, mint motivációs bért visszatartja. Félévente van

értékelés, és az időszak alatt végzett munka függvényében kapják meg a dolgozók a motivációs bért. Ha megkapják. Mert ha például valaki hosszabb ideig betegállományban volt, akkor már eleve kizárt, hogy arra a félévre megkapja a motivációs bért. De ilyen méltánytalanság a nyolc órás szabadságolás elszámolás, ami – ahogyan ezt egy jogász mondta – törvényes, de nem igazságos, nem méltányos. Ha kiveszek egy nap szabadságot, akkor három napot kell kiírni.

– **Hogyan próbálják meg összetartani a tagságot?**

– Nehezen. Tavaly például nem hozhatunk be a mikulás csomagot. A recepciónál kellett kiosztanunk. Ennek ellenére minden karácsonykor, nőnapon, gyereknapon, mikuláskor próbálunk valami kis ajándékkal megemlékezni az ünnepről. De nem egyszerű egy olyan munkahelyen, ahol még arra sincs lehetőségünk, hogy egy taggyűlést tartsunk.

– **Visszatérve a kollektív szerződésre. Mennyi az esélye annak, hogy tető alá hozzák.**

– Egyelőre elég kicsi. Amikor tavaly felvetődött ennek az igénye, a menedzsment hallani sem akart róla. A cég ügyvédjéről viszapattantunk. Akkor a VDSZ hivatalosan levélben fordult a japán tulajdonoshoz, hogy tájékozzék a magyar cégükön tapasztalható munkaügyi kapcsolatokról. Ők azt mondták, hogy készek tárgyalni. Az itteni vezetők szerint viszont a japán vezetés végig sértődött és ez senkinek sem használ. Mi pedig ragaszkodunk a kollektív szerződés kidolgozásához és megkötéséhez, mert addig semmiféle jogunk nem lehet garantált. A szakszervezeti tisztségviselőnek például minden harmadik tag után jár két óra munkaidő kedvezmény. Ha ezt nem veszi igénybe, akkor a cégnek ki kellene fizetnie a szakszervezet részére a kedvezmény 50%-át. Ezt sem fizetik ki.

– **Azt mondták önről, hogy harcos és szókimondó. Nem tart attól, hogy retorziókat érhetik?**

– Nem. Ha nem tudunk semmit sem kiharcolni, akkor nem volt értelme létrehozni a szakszervezetet. Eddig minden lépésünkről tájékoztattuk a cég vezetését, mindenhez engedélyt kértünk, hogy ne érhesse az a támadás, hogy a hátuk mögött szervezkedünk. Ezért nincs mitől tartanom. De biztos vagyok abban: a munkaadónak is az az érdeke, hogy mindenki elégedetten és nyugodtan dolgozzon, hogy az embereknek biztos megélhetése legyen. Ebben a DFSZ nem ellenfele, inkább maximálisan partnere az IBIDEN-nek.

Eljátszották a konfliktust

A Gázipari ÁPB május 26-27-én tartotta azt a képzését, amelyen a munkajogviszony, a Munka Törvénykönyve és a Kollektív Szerződés kapcsolata, valamint a munkajogi viták rendezésének intézményei volt a legfontosabb téma. A résztvevők nemcsak gyakorlatból vett példákkal alátámasztott előadásokat hallgattak meg, de a tréning során olyan szituációs gyakorlatokat végez-

tek, esetjátékokat dolgoztak fel, amelyek közvetlenül hasznosíthatóak a mindennapok konfliktusainak kezelésében. Szakemberektől kaptak segítséget módszertani és kommunikációs kérdésekben, majd a csoport tagjai közösen értékelték ki, hogy ki miként oldotta meg a konkrét szituációt, amelynek alapjául konkrét jogesetek szolgáltak.

Prágában találkoztak a vegyész szakszervezetek képviselői

Párbeszéd az európai párbeszédéről

Az Európai Bányai, Vegyipari, Energiaipari Szakszervezeti Szövetség (EMCEF) 4. kongresszusát június 10-13-án rendezték Prágában, ahol 320 regisztrált küldött kezdte meg munkáját. VDSZ-t kilenc küldöttből álló delegáció képviselte: Paszternák György, a VDSZ elnöke, Székely Tamás, a VDSZ alelnöke, Eördöghné Pataki Irén, a Vegyipari Szakág Szakszervezeti Szövetségének, elnöke. Szegedi Andrásné, a Gázipari Szakszervezeti Szövetség elnöke, Eisenberger Márton az Alumíniumipari Szakszervezeti Szövetség elnöke, Hegyi József a Papíripari Szakszervezet elnöke, Pálkás Béla a Rokon Szakmák képviselőjében, Posztós Endre a Gyógyszeripari Szakszervezetek elnöke és Vojtela Tibor a Gumiipari Szakszervezetek elnöke.

Fiataloké a jövő – kezdte nyitóbeszédét Hubertus Schmoldt, az EMCEF elnöke.

A vendégek között szót kapott John Monks, az Európai Szakszervezeti Szövetség (ETUC) főtitkára, aki az európai szociális párbeszédéről és a most aktuális EU irányításokról szolt, amely a munkavállalókat érinti.

Manfred Warda, a Nemzetközi Vegyipari, Energiaipari, Bányai Szakszervezeti Szövetség (ICEM) főtitkára a nemzetközi szolidaritást emelte ki, az európai szervezetek szerepét dicsérte.

A kongresszus csaknem száz indítványt tárgyalt, amely érinti az EMCEF klímaváltozással, az unió energiapolitikájával, a munkavállalókat érintő direktívákkal kapcsolatos álláspontját.

A kongresszus megtárgyalta a fiatalok által létrehozott Európai Vegyipari Ifjúsági Szakszervezeti Klub (ECC) javaslatát is. E

témában több fiatal résztvevő is felszólalt. Székely Tamás felszólalásában elmondta, hogy közel 10 éves munka eredménye, hogy az EMCEF egyáltalán foglalkozik a témával. Szomorú, hogy az átlagéletkor növekszik, miközben a szakszervezetnek van energiapolitikai, klímaváltozásról szóló stratégiája, a fiatalok kezdeményezései nem találnak többségi támogatásra. Ez nem elnökségi, hanem kongresszusi döntést igényel – fogalmazott Székely.

Nem volt egységes a képviselői testület. A delegáltak végül nem az eredeti javaslatot fogadták el, hanem azt a módosítást, hogy a témával az elnökség foglalkozzon.

A kongresszus egyhangúlag választotta meg Hubertus Schmoldtot az EMCEF elnökének, Reinhard Reibschet pedig főtitkárnak. A főtitkár-helyettesi posztról szeptemberben dönt a végrehajtó bizottság. Az

elnökség is megújult. A végrehajtó bizottság magyarországi képviselője ismét Paszternák György lett.

A három napos kongresszuson újjáalakultak az EMCEF szakmai bizottságai. A szociális párbeszéd bizottság munkáját az Európai Unió kiemelt prioritása, a Szociális Karta és a kétoldalú konszenzusos megállapodások tematikája határozza meg.

A kollektív szerződés bizottsága, kiemelt fontosságúnak tartja a nemzeti kollektív szerződések mellett az európai szintű megállapodásokat. A kollektív szerződések mellett, egyre több multinacionális vállalat a nemzeti szintű megállapodásokon átívelő multi-koncern megállapodásokat szorgalmaz. Ilyen a Sanofi-Aventis és a Gaz de France által kezdeményezett tervezet.

Az európai üzemi tanács bizottság, elsődlegesen a most átalakuló EU direktívák

mentén kívánja feladatát ellátni. Egyre inkább erősödik az a munkavállalói képviselői igény, hogy a szakszervezetek szakmai elvárásai érvényesüljenek az európai üzemi tanácsokban.

Az iparpolitikai bizottság a legnagyobb területet átfogó szakmai testület. Ez a bizottság foglalkozik Európa szinten a munkaegészségüggyel, a felelős gondoskodással, az esélyegyenlőséggel, az Unió egyes vegyipart érintő stratégiai kérdéseivel, valamint a szak-

képesséssel. A bizottság tagjai közül ágazati koordinátorokat jelölnek ki a hatékonyabb munka érdekében.

Hubertus Schmoldt a kongresszust záró összefoglalójában elmondta, hogy tudja az elkövetkező 4 év nagy kihívást jelent a szakszervezetek számára. Sorra olyan munkáltatói törekvésekkel szembesülünk, amelyek

teljes egészében a munkavállalók érdekeit sérti. Meg kell erősíteni a szakbizottságokat, és intenzív munkát kell végeznie az EMCEF titkárságának is. A fiatalokkal kapcsolatban kitért, hogy a kongresszus döntése nem a kezdeményezés elutasítását jelenti, hanem a felelősségteljes döntések vezető szintre való emelését.

„Fiataloké a jövő!” – már az EMCEF-ben is ?

Az Európai Bányai Vegyipari Energiaipari Szakszervezeti Szövetség 4. kongresszusán a fiatalok kezdeményezése nem talált teljes támogatásra. Erről kérdeztük Székely Tamás-t a VDSZ alelnökét, aki az indítvány egyik betervezője volt.

– **Mi is történt ezen a kongresszuson?**

– Mint már többször is megjelent a Vegyipari Dolgozóban, a VDSZ, mint az ifjúsági kezdeményezések egyik támogatója 2001-ben indította el több európai társszakszervezettel közösen azt az ifjúsági munkát, amelynek eredményeként februárban az EMCEF kongresszus előkészítő szerveinél indítványoztuk az Európai Vegyipari Ifjúsági Klub (ECC – lásd korábbi MÁS-KOR lapszámokat – a szerk.) szervezetileg is tartozzon az EMCEF-hez. Nincs másról szó, csak annyit kértünk, hogy ismerjék el a fiatalok munkáját, amelyre egyre inkább szükség van.

– **Nem ismerték el?**

De. Hubertus Schmoldt, az EMCEF elnöke ezzel is kezdte megnyitó beszédét. Ekkor betervező társaimmal össze is néztünk. De amikor az indítványunkat a munkabizottság vezetője ismertette, jelezte, hogy a módosító indítványokat vizsgáló kongresszusi bizottság nem támogatja a teljes kezdeményezést, hanem az elnökség hatáskörébe utalja a feladatokat.

– **Ez miért nem jó? Hiszen akkor közvetlenebb az egyeztetés lehetősége?**

– Nem. Mi kezdetben is azt szorgalmaztuk, hogy ha egy ilyen nagy létszámú szakszervezetnek van energiapolitikai, klímaváltozásról szóló stratégiája, akkor a fiatalokról ne „csak” az elnökség döntsön, hanem legyen kongresszusi határozat. Én ezt hiányoltam a leginkább.

– **Hogyan reagáltak a küldöttek?**

– Ebben a témakörben volt a legtöbb felszólaló. Igaz, mind azon szervezetek részéről, akik aktívan részt is vesznek a közös munkánkban. Ami érdekes, hogy a küldöttek szavazásakor itt volt a legszorosabb az igenek és a nemek közötti különbség. Ez is azt bizonyítja, hogy helyes az az irány, amit már évek óta szorgalmazunk.

– **Mi lesz most?**

– Két vonalon fogjuk folytatni. Az egyik teljesen egyértelmű. A továbbiakban is azok a partnerszervezetek, amelyek fontosnak tartják az ügyet folytatják a munkát. Évente egyszer, széles körben találkozunk, napi levelezési kapcsolatban vagyunk egymással. Ez nagyon fontos. A második: követelni fogjuk az elnökségtől, hogy a fiatalok szakszervezeti munkájának ügyeit rendszeresen kísérjék figyelemmel és foglalkozzanak vele. Nem fogjuk feladni!

Módosított Európai Szociális Karta

A módosított Európai Szociális Karta az Európa Tanács 1996-ban elfogadott nemzetközi egyezménye, amely a szociális és a gazdasági jogok terén az alapvető európai követelményeket és garanciákat határozza meg. Ez az 1961-ben elfogadott Európai Szociális Karta továbbfejlesztett, a módosításokat egységes szerkezetbe foglalt változata úgy, hogy mellette érvényben marad az Európai Szociális Karta is.

A Módosított Európai Szociális Kartának 1999. óta részese Magyarország, de a megerősítésre, vagyis arra, hogy a nemzetközi egyezmény szövege általános magatartási szabályává váljon Magyarországon, 2008-ban kerül sor úgy, hogy az Egyezménynek az elfogadott pontjairól a magyar országgyűlés törvényt hoz. A tagállamoknak teljesíteni kell az Egyezményben megadott elfogadási minimumot - 31 cikkből legalább 16 cikk, illetve ezen belül is a kiemelten fontos 9 cikk közül 6 cikk -, melyet a magyar kormány minimális szinten teljesített. Persze ez nem zárja ki, hogy az országgyűlés több pontjához is csatlakozzon az Egyezménynek.

Az Egyezményhez való csatlakozás nem csak azt jelenti, hogy Magyarország is e jogokat és az ahhoz kapcsolódó biztosítékokat fontosnak tekinti, hanem azt is, hogy a magyar jogszabályoknak és a gyakorlatnak meg kell felelni az Egyezményben foglaltaknak, e megfelelés hiányában zárta ki Magyarország sok pont elfogadását. De számos ponthoz - teljesen érthetetlen módon - azért nem csatlakozik Magyarország, mert még nem alakult ki az esetjogi gyakorlata az EU-ban, így a későbbiek során nem felelnék meg a feltételeknek, holott a magyar jogszabályok teljes egészében úgy szabályoznak, mint az Egyezmény.

Érdekegyeztetés az európai kartáról

Az OÉT megvitatta a módosított Európai Szociális Karta ratifikálására, kihirdetésére vonatkozó kormányzati előterjesztést is. Herczog László, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium szakállamtitkára szerint ehhez elegendő a Magyarország által eddig vállalt cikkek teljesítése. Magyarország eddig is csak azoknak a cikkeknek a teljesítését vállalta, amelyek biztosan teljesíthetők.

Így például a szakszervezetek által régóta szorgalmazott 4-es, a tisztességes bérezésre vonatkozó cikk vállalására sincs lehetőség, mert az a jelenlegi minimálbér alapján nem teljesíthető. Palkovics Imre, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke a

Lássuk a magyar kormány által már elfogadott fontosabb pontokat: a munkához való jog, mely célként tűzi ki a teljes foglalkoztatást, a foglalkozás szabad megválasztásának jogát, az ingyenes munkaerő-közvetítést, szakmai tanácsadást és rehabilitációt. Az igazságos munkafeltételekhez való jog, amely magába foglalja első sorban a munka- és pihenőidő biztosítását, a fizetett munkaszüneteket, évi legalább 4 heti szabadságot, és azt, hogy „kiküszöbölik a természetéből fakadóan veszélyes, vagy egészségtelen foglalkoztatás kockázatait, ahol pedig egyelőre még nem lehetséges a kockázatok kiküszöbölése, vagy elégséges csökkentése, ott vagy a munkaidőt csökkentik, vagy kiegészítő fizetett szabadságot biztosítanak az ilyen foglalkozást tűző dolgozók számára”. Ez azért nagyon fontos, mert az Alkotmánybíróság épp most helyezi hatályon kívül Magyarországon az ilyen munkavállalók számára biztosított csökkentett heti munkaidőről szóló rendeletet, és a pótlására, a kormányzat és a munkaadók oldaláról megnyilvánuló ellenállás miatt, nem is lehet számítani. Az országgyűlés általi elfogadás viszont e kérdés rendezését a jogalkotás kötelezettségévé teszi. A biztonságos és egészséges munkakö-

rülményekhez való jog tartalma megegyezik a magyar munkavédelmi és foglalkozás-egészségügyi jogszabályokkal.

A szervezkedési és kollektív alkuhoz való jogot a Magyar Köztársaság magára nézve kötelezőnek elfogadta. A gyermekek jogai védelmének számos részletjoga közül Magyarország csak a gyermekmunka tilalmához akar csatlakozni, és nem fogad el olyanokat, amelyeknek alapvetően a magyar jogszabályok megfelelnek, úgymint a 18 éven aluliak védelme a munkaidő, szabadság, az éjszakai munka, az egészségre ártalmas munkakörök tekintetében. A dolgozó nők védelméhez való joga anyaság esetén olyan eseteket tartalmaz, amelyek megfelelnek a magyar szülési szabadság, gyes, a felmondási tilalom szabályainak, valamint az éjszakai és a földalatti munka tilalmának. A szakképzéshez való jogba beletartozik a szakmunkástanulói-rendszer és a felnőttképzés működtetése, a munkanélküliek átképzése és a tandíjmentesség.

Az egészség védelméhez való jog célkitűzés-ként tartalmazza az egészség javítását, a társadalom egészségi állapota romlása okainak feltárását, a járványos és a fertőző betegségek és a balesetek megelőzését. A társadalombiztosításhoz való jogból egyedül a társadalombiztosítási rendszer fönntartását tartja Magyarország magára nézve kötelezőnek, a magasabb szintre való növelést még célként sem tudja elfogadni. A szociális és egészségügyi segítségre való jog, a szociális jóléti szolgáltatásokból

melynek érvényesülését a Magyar Köztársaság magára nézve kötelezőnek nyilvánítja.

Ezen kívül három, a munka világához kapcsolódó jogot fogad el Magyarország, nevezetesen a nem alapuló megkülönböztetés tilalmát, és ehhez kapcsolódóan az egyenlő bánásmóddhoz való jogot a munkavállalás területén, továbbá a munkahelyi érdekképviseleti szerveknek az információhoz és a konzultációhoz való jogát, valamint a munkavállalók részvételi jogainak erősítését.

A következőkben azokat a pontokat vennénk sorra, melyeket a magyar kormány nem fogadott el, és nem is javasolja a csatlakozást hozzájuk az országgyűlésnek:

Ezek közül a magyar társadalmat leginkább érintő pont, a méltányos díjazáshoz való jog, amely azt a célt szolgálja, hogy a munkabérnek olyannak kellene lennie, amely mind a munkavállaló, mind pedig a családja tisztességes megélhetéséhez szükséges, elfogadását azért nem javasolja a kormány, mert a magyar minimálbér nettó értéke nem éri el a nettó nemzetgazdasági átlagkereset 60%-át, és ennek megváltozásához a közeljövőben sem fűz reményeket.

Azzal, hogy Magyarország nem fogadja el a teljes 7. pontot, a veszélyes, vagy egészségtelen

munka esetén a minimális életkor meghatározását, azt a fényt vetíti hazánkra, mintha 18 éves kor alatt végezhető lenne egészségtelen, vagy veszélyes munka ma Magyarországon.

Magyarország nem csatlakozik a védelemhez való joghoz, ami akkor illeti meg a munkavállalót, amikor megszűnik a foglalkoztatása, aminek egyébként megfelelünk a munkanélküliek részére biztosított ellátási rendszerrel, csak a nyugdíjra jogosultak felmondásának az a szabálya áll ellen az elfogadásnak, amely szerint azt - teljesen értelmetlen módon - nem kell indokolni.

A dolgozók joga követeléseik védelmére abban az esetben, amikor a munkáltatójuk fizetésképtelenné válik: nem tartja elfogadhatónak Magyarország, de nem a valós ok - Csődtörvény, és a Bérgarancia Alapról szóló jogszabály hiányosságai - miatt, hanem a kialakulatlan esetjog miatt.

Még három ilyen pontja van az Egyezménynek, amihez Magyarország azért nem csatlakozik, mert új szociális jog, és nincs még kialakult esetjog, holott nem vitatható, hogy az abban foglaltaknak megfelelünk. A családi kötelezettségekkel rendelkező dolgozók joga az egyenlő esélyekre és bánásmódra, a dolgozók képviselőinek joga a védelemre és a számukra megfelelő körülmények biztosítására, az információhoz és a konzultációhoz való jog csoportos létszámcsökkentés esetén - e jogok el nem fogadása meglehetősen rossz fényt vet Magyarországra.

Az első félév végéig az összes múlt évit ki kell adnia a munkáltatónak

Szigorúbb szabadságozási szabályok

Az első félév végéig ki kell adni az összes múlt évre járó szabadságot. Még a kollektív szerződés sem rendelkezhet úgy, hogy a munkáltató a második félévben tegyen eleget ennek a kötelezettségének.

A nyári szabadságozások idején, amikor az idej pihenőnapok nagy részét is ki kell adni, ez komoly szervezési feladatokat jelenthet a munkáltatóknak.

Azokon a munkahelyeken, ahol a szakszervezetekkel erről nem sikerült kollektív szerződést kötni, már március végéig ki kellett adni a tavalyról áthozott szabadságokat. A múlt évben még lehetőség volt arra, hogy március vége helyett szeptember végéig adják ki a munkáltatók az előző évről átutemeztetett szabadságokat, ez azonban csak átmeneti szabály volt, így erre az idén már nem lesz lehetősége a foglalkoztatónak.

Az elsőként a múlt évtől alkalmazott új szabályok az átmeneti rendelkezések nélkül teljesíthetetlen feladatok elé állították volna a munkáltatókat a versenyszférában és a közszférában egyaránt. A korábbi években ugyanis nem csak a szabadság egynegyed részét lehetett átvinni a következő évre, mint jelenleg, hanem akár az egész szabadságot, ha a munkavállaló nem érvényesítette az egynegyed rész időpontjának kijelölésére való jogosítványát. Az így felhalmozódott szabadságokat a múlt évben nem tudták volna március végéig kiadni a munkáltatók.

A korábbi szabályok az előző évről áthozott szabadságok kiadására sem írtak elő a jelenlegihez hasonló követelményeket. Kollektív szerződés rendelkezése szerint akár a tárgyévét követő év december végéig is kiadhatták az átutemeztetett szabadságot a munkáltatók, de kollektív szerződés nélkül is az első félév végéig.

A múlt évtől érvényes új szabályok szerint - amelyek hivatalosan a Magyar Közlöny 2007. évi 39. számában jelentek meg - a szabadságok legalább háromnegyed részét a tárgyévben kell kiadni. Legfeljebb egynegyed rész vihető át különösen indokolt esetben.

Az egynegyed rész átutemeztésénél a munkáltató kétféle indokra hivatkozhat. Egyrészt a kivételesen fontos gazdasági érdekre, másrészt a működési körét közvetlenül és jelentősen befolyásoló tényezőre.

A kivételesen fontos gazdasági érdekre viszont nem lehet úgy hivatkozni, hogy a rendkívüli feladat különféle más munkaszervezési módokkal is megoldható lett volna.

Amennyiben viszont a szabadság teljes kiadása a munkáltató gazdálkodását meghatározóan hátrányosan befolyásolná, lehetséges a szabadság egynegyed részének átutemeztése.

A képviselők környezetvédelmi okok miatt támadják a beruházást

Aláírásgyűjtés Apolló ellen

Néhány hónappal ezelőtt még arról szóltak a hírek, hogy újabb gumiiipari beruházás teremt munkahelyeket. Gyöngyösön ugyanis az indiai Apollo Tyres építené fel gyárát, munkát adva legalább kétezer embernek és megélhetést biztosítva ugyanennyi családnak, de a város is több százmillió forint bevételhez jutna évente. Vannak azonban olyanok is a szocialista vezetésű település városatyái között, akiknek mindez nem tetszene.

„Egyetért-e Ön azzal, hogy ne épüljön meg az indiai Apollo Tyres cég gumigyára Gyöngyösön?” Ezt a kérdést akarja népszavazásra bocsátani a város képviselő testületének Fidesz frakciója. A kérdést tartalmazó ívetek május végén már leadták hitelesítésre a város jegyzőjének – mondta Tatár László, az ellenzéki párt frakciójának vezetője, aki népszavazási kezdeményezésüket azzal magyarázta, hogy Gyöngyös és a Mátra környezete annyira túlterhelt, hogy a térség nem viselne el újabb szennyező forrást.

Az Apollo Tyres 200 millió euró értékű beruházása megvalósítását ez év januárjában jelentette be Újdelhiben Gyurcsány Ferenc miniszterelnök, indiai üzletemberekkel folytatott tárgyalásait követően. Az üzemban a tervek szerint az első szakaszban évi hétmillió gumibroncsot gyártanak. (A Hankook dunaújvárosi gyára, ha eléri a teljes kapacitást, évi tízmillió darab abroncs előállítását tervezi.) Az Apollo Tyres a Magyarországon gyártott termékeit az európai piacon eladásra kínált személyautókra és terepjárókra szánja. Az 1975-ben alapított cég Indián kívül a Dél-afrikai Köztársaságban és Zimbabwében nyitott gumibroncsgyárat. Éves bevétele tavaly meghaladta az egymilliárd dollárt.

Véleményük alapjául egy miskolci cég által írt környezeti előtanulmány szolgál, amely szerint a gyártástechnológia során olyan ciklikus vegyületeket használnak majd, amelyeket 2009-től kitiltanak az Európai Unióból. A gyártás során keletkező korom pedig rákeltő hatású. Veszélyforrásnak tartják továbbá a gyártás során évente keletkező 21 ezer tonnányi ipari gumihulladékot, amelynek sorsa bizonytalan, hiszen a Mátraaljai térség hulladékkezelése jelenleg sem megoldott.

Ezen kívül az üzem működése, évente 800 ezer köbméter vizet igényelne, amelyet lehetséges, hogy nem képes fedezni a térség

ivóvízbázisa. A politikus úgy véli, hogy gumigyártás helyett a városnak gyógy-idegenforgalmi fellelővára kell válnia, illetve meg kell őrizni a történelmi Mátraaljai borvidéket.

Mivel túl sok a gumigyárral kapcsolatos aggály, a beruházás megakadályozását népszavazással képzik el. A helyi rendelet szerint a referendum kiírásához a választópolgárok 25 százalékának kezdeményezése szükséges, illetve akkor érvényes és eredményes, ha a választók több mint a fele leadja a voksát.

Elképzelésük szerint a népszavazást ősz végén, esetleg jövő tavasszal lehetne megtartani és ennek érdekében mindent elkövetnek a fideszes képviselők.

A szocialista városvezetés szerint azonban a politikai okokból elindított kezdeményezés felbecsülhetetlen méretű károkat okozhat a városnak. Hiesz György, Gyöngyös szocialista polgármestere úgy véli, hogy már maga a kezdeményezés elrettentheti a befektetőt, veszélybe sodorva, a beszállítói munkahelyekkel együtt, mintegy 2 ezer munkahelyet, de eleshet a város évi több százmillió forintnyi, a település fejlesztésére fordítható adóbevétel. A 12 hektárnyi üzemszarnok, illetve a hozzájuk kapcsolódó infrastruktúra megépítése egy - másfél évre jelentene munkalehetőséget a helyi vállalkozások számára, vagyis a város fejlődésének és felemelkedésének lehetőségét teszik kockára akciójukkal a jobboldali képviselők.

Nem a Fidesz az egyetlen, a gumigyárat ellenző szervezet. A beruházás megakadályozása érdekében az aláírásgyűjtést a Civil

Készül a hatástanulmány

Az indiai cég magyarországi leányvállalata már május 21-én földvásárlási opciót szerzett a Gyöngyösi Ipari Parkban. Az erről szóló szerződést a város, az Apollo Tyres Kft., illetve a Gyöngyösi Ipari Park Fejlesztő Kft. képviselői írták alá. A háromoldalú ingatlanvásárlási előszerződés szerint az önkormányzat és az ipari park kötelezettséget vállaltak arra, hogy az ipari park területén kijelölt 45 hektárnyi földet kizárólag az Apollo Tyres részére adják el összesen 673 millió forint nettó áron, hogy a területen az indiai társaság 200 millió eurós beruházással gumibroncsgyárat építsen – nyilatkozott korábban Rédei Daniella, az Apollo Tyres kommunikációs megbízottja. Az Apollo Tyres képviselője elmondta: a földterület megvásárlására csak a végleges ingatlanvásárlási szerződés megkötése után kerülhet sor. A beruházáshoz szükséges további engedélykészerzése folyamatban van.

A cég képviselője elmondta, hogy a 900 új munkahelyet biztosító gyártóegység minden tekintetben megfelel majd a magyar és európai uniós környezetvédelmi előírásoknak. Végh Attila alpolgármester arról is tájékoztatta a sajtót, hogy a végleges szerződés megkötésére csak az engedélyeztetési eljárás befejezése, illetve a környezetvédelmi hatástanulmány elkészítése után kerülhet sor.

lezása érdekében az aláírásgyűjtést a Civillek a Mátraaljai Mozgalom is szorgalmazza. Fehér Attila, a szerveződéssel szóvivője szerint a tervezett üzem veszélyezteti a szőlő és gyümölcsstermesztéséről ismert Mátraaljai környezetét, illetve a technológia károsíthatja a gyárban dolgozók egészségét. Ezért az indiaiaknak ígért 7-9 milliárd forintnyi állami támogatást inkább a helyi kis- és középvállalkozások segítségére kellene fordítani.

A jegyző elutasította a népszavazási aláírásgyűjtő ívek hitelesítését

Gyöngyös jegyzője elutasította az Apollo Tyres Gyöngyösre tervezett gumigyára építésével kapcsolatos referendum kiírásához szükséges aláírásgyűjtő ívek hitelesítését – tette közzé Hiesz György gyöngyösi polgármester június 13-án. Így egyelőre nem hiúsíthatja meg a gumigyár megépítését népszavazáson a

Fidesz – fogalmazott a város szocialista vezetője. A jegyző azzal indokolta az elutasítást, hogy a gyárépítés nem önkormányzati, hanem szakhatósági hatáskör. Ugyanakkor érintheti a város költségvetését, márpedig költségvetési kérdésben nem rendelhető el népszavazás. A jegyzői indoklás szerint ugyancsak téves

Támogatás nélkül is képzzi dolgozóit a Hankook

Lépések a rendezett kapcsolatok felé?

A kormányzat betartotta azt az ígérését, amely szerint nem pályázhat semmiféle támogatásra az a cég, amelynek nem rendezettek a munkaügyi kapcsolatok. Ezt a Hankook Tire Magyarország Kft. tapasztalhatta is, hiszen a menedzsment szakszervezet ellenes hozzáállása és más foglalkoztatási szabálytalanságok miatt a munkaügyi hatóság szankcionálta a gumigyárat.

Az egyik napilap értesülése szerint ezért nem kapta meg a cég „az egymillió eurós képzésre fordítható támogatást”. Roy Katalin a cég PR menedzsere azonban erre reagálva elmondta, hogy az idén nem pályázott képzési támogatásra a Hankook rácalmási gyára, ezért meglepetésként érte a lap május 29-én megjelent információja.

A napilap írása szerint a támogatás megvonásáról szóló döntést szerdai, rendkívüli ülésén hozta meg a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testülete. A PR menedzszer tájékoztatása szerint a Hankook Tire Magyarország Kft. nem nyújtott be újabb kérelmet a képzési támogatás elnyeréséért, a Munkaerőpiaci Alap üléséről, illetve döntéséről pedig az információ megjelenéséig nem kapott értesítést.

Tavaly novemberben az akkori szociális és munkaügyi miniszter saját hatáskörében,

a munkaügyi előírások megsértése miatt felfüggesztette a Hankook gumigyár számára 143 millió forint folyósítását, amely nem azonos a napilapban szereplő egymillió eurós összeggel.

A Hankooknak ugyanis lehetősége van a Munkaerőpiaci Alapból munkahelyteremtésre, képzésre támogatást igényelni, ám e támogatás folyósítását a törvényes viszonyok helyreállításáig felfüggesztette fel Lampert Mónika, a munkaügyi tárca minisztere. Azt azonban egyelőre nem lehet tudni, hogy meddig van érvényben a felfüggesztés és ennek odaítélését mikor tárgyalják újra.

Roy Katalin ugyanakkor elmondta: annak ellenére, hogy a cég nem kap képzési támogatást, folyamatos a dolgozók képzése. Az új munkavállalók oktatása mellett egyebek között számítógépes, valamint angol nyelv és a minőségbiztosítással kapcsolatos képzésben is részt vesznek a cég dolgozói.

Arról, hogy az idén miért nem pályázott képzési támogatásra a dél-koreai gumibroncsgyártó vállalat Roy Katalin azt mondta, most „mások a prioritások”, egyebek között folyik a cég üzembővítési munkálatainak az előkészítése.

A PR menedzszer szerint a vállalat az elmúlt időszakban jelentős lépéseket tett a munkaügyi kapcsolatok rendezéséért. A cégvezetés folyamatosan tárgyal a VDSZ-szel az együttműködési lehetőségekről, és a vállalati kollektív szerződés megfogalmazásáról is.

Látszik a Hankook-alagút vége

Egy rövid előkészítést követően sikerült a VDSZ Dunaújvárosi Gumigyártók Szakszervezete nevében Székely Tamásnak, a VDSZ alelnökének a Hankook Tire Magyarország Kft. üzemi tanácsával a kollektív szerződésről egyeztetnie. A zártkörű találkozón partner volt az üzemi tanács és sok olyan témában sikerült közös nevezőre jutni, amely a munkavállalók érdekében előre viheti a vállalatnál megkötendő kollektív szerződést.

Fridrich Tamás, az üzemi tanács elnöke mellett a teljes tagság egyeztetni kíván. Így hamarosan – várhatóan még júniusban – már a kialakított álláspont ismerete alapján folytathatja a szakszervezet a tervezet tárgyalását.

Fontos lépés, hiszen sikerült tisztázni az üzemi tanács szerepét és támogatást kaptunk a szerződés megkötésében – nyilatkozta Székely Tamás. Az új javaslatait be kívánjuk emelni a ksz-tervezetünkbe, ezért örülök, hogy igazi partnert találtunk a célunk megvalósításában. Ennek ellenére szkeptikus vagyok a vállalat vezetésével folytatott tárgyalásokkal kapcsolatban.

Végül több mint kétszáz dolgozót bocsátanak el Szolnokon

Még volt halvány remény a papírgyárban

Június elején felcsillant valami halvány remény Szolnokon, hiszen úgy tűnt, hogy megmenekül az eladástól a hazai papíripar egyik cége. A remény azonban június közepére szertefoszlott és végleg bezár a Mondi szolnoki papírgyára. A 255 alkalmazott közül 201 munkaviszonyát június 16-i hatállyal felmondják, miután a márciusban leállított gyár utolsó potenciális szakmai vevője is elállt vételi szándékától.

Azok a dolgozók is utcára kerülnek, akik néhány napja még reménykedtek némi esélyben. A Mondi Szolnok Zrt. tulajdonosai és menedzsmentje ugyanis június elején még úgy határozott, hogy a dolgozók munkaviszonyát május 31-ével nem mondják fel, hanem egyelőre további két héttel meghosszabbítják.

A szolnoki papírgyárban a tulajdonos március 22-én állította le a termelést. A Mondi-csoport az irodai kommunikációs papírok piacának telítettségével indokolta a lépését. A menedzsment először azt közölte, hogy április végén járnak le a munkaszerződésük, de ezt a határidőt a szakszervezet nyomására végül sikerült május végéig kitolni. A cég ve-

zetői és a tulajdonos ugyanis reménykednek abban, hogy egy szakmai befektető komolyan érdeklődik a szolnoki papírgyár iránt. A dolgozók munkaviszonyát a leállás után többször meghosszabbították, hogy a gárdát egybetartsák, és egy szakmai befektetővel megkötött sikeres adás-vétel után mihamarabb újra indulhasson a termelés.

A gazdasági vezető a dolgozók munkaviszonyának legutóbbi hosszabbítását is azzal indokolta, hogy a menedzsment minden lehetőséget megragad, hogy a cég tovább működhessen, így még mindig van reális esély arra, hogy a gyár a jövőben is papírgyárként folytassa a termelést. Ferencz Gábor akkor 80 százalék esélyt látott arra, hogy szakmai befektetőt találjanak. A vevővel szemben csak egyetlen kikötésük volt, hogy irodai kommunikációs papírokat nem állíthat elő a szolnoki gyár.

A szakmai befektető azonban elállt vételi szándékától. Ferencz Gábor a cég igazgatósági elnökének tájékoztatása szerint a

vevőjelöltek a papíripar kedvezőtlen kilátásai mellett, a politikai és gazdasági helyzet bizonytalansága, a magas energiaárak és a magyar energiapiac átláthatatlansága miatt álltak el vásárlási szándékuktól.

A munkájukat elvesztő dolgozók átlagosan 11 havi átlagkeresetüknek megfelelő pénzbeli juttatásban részesülnek. Azok az alkalmazottak, akik 1995 óta a Mondi, illetve az előd, Neusiedler cég állományában voltak, az érdekképviselettel történt megállapodás szerint 16 havi átlagkeresetüket kapják meg végkielégítésként. Ez 70-80 dolgozót érintene, míg a többiek ennél kevesebb végkielégítésre számíthatnak. Az elbocsátások egyelőre mindössze harminc embert nem fenyegetnek, hiszen a papírgyárral szomszédos másik cég energiaellátásának biztosítására munkájukra még legalább fél évig szükség lesz.

A gazdasági vezető közölte azt is, hogy a menedzsment a továbbiakban a gyárat ipari parkként, szolgáltató és logisztikai centrumként próbálja meg értékesíteni.

Milliárdok segélyekre, támogatásokra, képzésekre bér- és járulékköltségekre

Bővülő Munkaerőpiaci Alap

Tavaly 341 milliárd forintot használt fel a Munkaerőpiaci Alap az álláskeresők pénzbeli juttatásaira, a különféle elhelyezkedést segítő programokra, valamint egyéb, az alap forrásaiból megvalósítandó célokra – derül ki a nemrégiben elkészített éves összesítésből.

A legtöbb pénzt a pénzbeli juttatásokra, így leginkább az álláskeresők járadékára, segélyére költi az alap. Ennek összege a múlt évben több, mint 90 milliárd forint volt.

Nagyságrendben ezt a tételt a központi költségvetésnek átadott több, mint 61 milliárd forint követi. Ebből a pénzből finanszírozzák az önkormányzatok az álláskeresők járadékára, segélyére nem jogosult személyek rendszeres szociális segélyét, illetve a részükre szervezett közcélú munkát.

Az alap 52 milliárd forinttal járult hozzá a rehabilitációs célokhoz, a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásához. Ezen felül csaknem 5 milliárd forinttal segítette az olyan beruházásokat, amelyek a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását, illetve különféle rehabilitációs célú programok megvalósítását szolgálják.

Jelentős tétel az elhelyezkedést segítő, úgynevezett aktív eszközök finanszírozása. Erre az elmúlt évben csaknem 49 milliárd forintot fordított az alap. Legnagyobb létszámban az elhelyezkedési lehetőségeket javító különféle

képzésekben vesznek részt az álláskeresők. Régóta sikeresek az ugyancsak az önkormányzatok által a települési feladatokra szervezett közhasznú munkák is, a hátrányos helyzetű területeken, ahol igen kevés a más munkalehetőség, ez fontos foglalkoztatási forma. Ugyancsak jól bevált aktív eszköz a bértámogatás, ennek lényege, hogy az alap bizonyos ideig átvállalja a munkáltatótól az alkalmazott álláskeresők bér- és járulékköltségeinek egy részét.

A szakképzésre, felnőttképzésre – az aktív eszközöknél a képzésre fordítottakon kívül – több mint 25 milliárd forintot használt fel a múlt évben az alap. A szakképzési és felnőttképzési intézményrendszer működtetésére külön 2 milliárd forintot fordítottak.

Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat működéséhez, fejlesztéséhez több mint 22 milliárd forinttal járult hozzá az alap.

Az Európai Unió támogatásával indított programok társfinanszírozása csaknem 10 milliárd forintot igényelt.

A közjellelű munkának van még egy harmadik formája is, ez a közmunka. A közmunká-

kat nemcsak az önkormányzatok szervezik a települések köztisztviselési, épület felújítási vagy akár szociális gondozói feladataira, de azok szervezésében, a költségek egy részének finanszírozásában részt vesznek különféle állami intézmények, társaságok is. Ilyen közhasznú munkákat szerveznek különféle környezetvédelmi, erdőgazdasági, útkarbantartási, árvíz- és belvízvédelmi feladatokra. A múlt évben az alap több mint 7 milliárd forinttal járult hozzá az ilyen közmunkák finanszírozásához.

A Start program járulékkedvezményéhez csaknem 6 milliárd forinttal járult hozzá az alap a múlt évben.

Az alap finanszírozását lényegében a munkáltatók és a munkavállalók által a bruttó bérek után teljesítendő 3, illetve 1,5 százalékos szolidaritási befizetés jelenti. Ez az úgynevezett munkáltatói és munkavállalói járuléka a múlt évben csaknem 202 milliárd, illetve 92 milliárd forint bevételt jelentett az alapnak. A munkáltatók által teljesített szakképzési hozzájárulás csaknem 37 milliárd forintos, a rehabilitációs hozzájárulás csaknem 14 milliárd forintos bevételt eredményezett.

Az alap az idén már csaknem 400 milliárd forint kiadást és bevételt tervezett. Ez az összeg az alap 1996. évben történt létrehozásakor még 100 milliárd forint alatt volt, 2002-ben már átlépte a 200 milliárd forintot.

A legjobb ötvenben

A megyei kereskedelmi és iparkamara és APEH regionális igazgatóságának Jász-Nagykun-Szolnok megye félszáz legjobb vállalkozását bemutató TOP 50 című 2006-os kiadványában a Mondi Business Paper Hungary Zrt. az Electrolux Lehel Kft. után a második helyen végzett 35,7 milliárd forintos nettó árbevétele alapján. A cég 2005-ben 48,7 milliárd forint nettó bevételt könyvelhetett el. Az exportértékesítés 2006-ban 25,3 milliárd forintot, egy évvel korábban 39,9 milliárd forintot tett ki.

VEGYIPARI DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
Felelős kiadó: Paszternák György • Szerkeszti a szerkesztőbizottság
ISSN-0230-2934

ÜT-VÁLASZTÁS KAZINCBARCIKÁN

Balázs Attila
Energetikai Iroda

Bukszár Zsolt
Sósav-bontás Projekt

Fáczán Csaba
Energetikai Iroda

Falucskai János
PVC Kiszerező Üzem Munka és Tűzvédelmi Iroda

Fejes Bertalan

Hanzel Árpád
Közúti Szállítási Egység

Király László
Raktározási Egység

Koós Gabriella
Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezet

Kovács Ágnes
Beszerzési Iroda

Lalák Imre
Víz Üzemrész

Lőrincz János
Vasúti Szállítási Egység

Lukács Nóra
Rendészeti és Higiéniai Szolgáltató Osztály

Szegő László
Villamos Üzem

Szemán Szilárd
Fegyveres Biztonsági Őr. MDI Vizsgáló Osztály

Vizes Imréné

A Borsodchem Zrt.-nél július 7-8-án tartják az Üzemi Tanács választásokat. A Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezet tizenöt jelöltet állít a testületbe. A KVSZ álláspontja szerint az ÜT alapvető célja, a munkahelyek hosszú távú biztosítása mellett, a tisztességes megélhetéshez szükséges jövedelmi viszonyok megteremtése, az évek alatt kialakult szociális, jóléti

ellátások megőrzése és a megkötött kollektív szerződésben foglaltak tartatása. Az Üzemi Tanácsnak a döntéshozatal szintjén kell megjeleníteni a munkavállalók érdekeit és véleményét, amelyet a cég vezetése – ha az ő megértésükre törekszik – döntéseinek figyelembe vesz. Ez az ÜT érdek megjelenítési funkciója, legfőbb feladata és küldetése. A Kazincbarcikai

Vegyész Szakszervezet célja, hogy az érdekképviselő és az Üzemi Tanács ne rivalizáljon, hanem közös érdekek mentén összekapcsolva jogosítványait, előnyösebb helyzetbe kerüljenek. Ezen múlik a kollektív szerződés és a bérmegállapodás. A munkavállalóknak és az érdekképviselőeknek ezért elemi érdeke, hogy az ÜT választás eredményes legyen.

Az Extra kedvezőbb, de a Plusz a népszerűbb

Jó a Start kártyák lapjárása

A Start Plusz kártyát azok válthatják ki, akik tartósan álláskereső, vagy gyēs, gyed, gyet, illetve ápolási díj igénybevételét követő egy éven belül vállalnak munkát. Erre a kártyára jogosultak azok is, akik gyermekük egy éves kora után a gyēs igénybevételével együtt kívánnak munkát vállalni.

A Start Plusz kártyával rendelkező személy foglalkoztatásakor a megtakarítás abból adódik, hogy az első évben az összes járulékkötelezettségnek csak a 15 százalék, a második évben pedig a 25 százalékát kel megterítenie, tételes egészségügyi hozzájárulást pedig nem kell fizetnie a munkaadónak.

A Start Extra kártyára azok jogosultak, akik ötven év feletti, vagy legfeljebb alapkü végzettségű tartósan álláskereső személyek. A tartósan álláskereső kategória annyit jelent, hogy a kártya igénylése előtti 16 hónapból legalább 12 hónapig volt az illető személy regisztrált álláskereső.

Az ilyen személyek foglalkoztatásakor a kártya érvényességének első évében egyáltalán nem kell járulékot és tételes egészségügyi hozzájárulást fizetni, a második évben pedig összes kötelezettségként 15 százalékos járulékot.

E nagy kedvezmény ellenére is jóval kevesebben váltják ki a Start Extra kártyát, mert még ezzel sem tudnak elhelyezkedni.

A Start kártya alaptípusát a fiatalok foglalkoztatásának elősegítésére alkalmazzák 2005 októberétől. Azóta a pályakezdők már 86.872 Start kártyát váltottak ki. Ezek érvényessége két év, jelenleg 61.770 kártya van érvényben. Az érvényesség akkor is lejár, ha a két év alatt nem használják a kedvezmény igénybevételéhez. A kártyát tehát érdemes akkor kiváltani, amikor tényleges munkalehetőség is adódik.

A Start kártya alaptípust a pályakezdő 25 éves koráig, felsőfokú végzettség esetén 30 éves koráig használhatja. A kedvezmény ugyanaz, mint a Start Plusz kártyánál, azaz az első évben összes kötelezettségként 15, a második évben 25 százalékos járulékot kell fizetnie a munkáltatónak.

Valamennyi kártya az érvényességi ideje alatt több munkáltatónál is felhasználható.

A két új kártyatípusnál a minimálbér kétszereséig vehető igénybe a járulékkedvezmény, az alaptípusnál viszont csak a felsőfokú végzettségűeknek jár a kedvezmény ilyen kereténél, az alap- és középfokú végzettségűeknek csak a minimálbér másfélszereséig számolható el az alacsonyabb járulékok.

A Start Plusz kártyákból több mint kétszer annyit váltottak ki eddig az érdekeltek, mint a nagyobb kedvezményt biztosító Start Extra kártyákból – derült ki a Szociális és Munkaügyi Minisztérium június eleji tájékoztatójából. Az álláskereső elhelyezkedését járulékkedvezménnyel segítő új kártyatípusokat az elmúlt év júliusától lehet kiváltani, azóta 10.283 Start Plusz kártyát és 4.602 Start Extra kártyát adott ki az adóhatóság.

A Start kártyákkal igénybe vett járulékkedvezmény miatt a társadalombiztosítás nem jut kevesebb járulékhhoz, mert a költséget korábban a Munkaerőpiaci Alap egyenlítette ki, az új típusú kártyáknál erre európai uniós források is felhasználhatók.

Képzés és piacképes tudás

Kiss Péter szerint Magyarországon 7 százalékponttal, a 64-65 százalékos uniós átlagra nőhetne a foglalkoztatottsági szint, ha a munkaerőpiac igényeinek megfelelő képzettségű és számú szakember állna rendelkezésre.

A kancelláriaminiszter erről június 12-én egy szakképzési konferencián beszélt Budapesten.

Elmondta, hogy az aktívkorúak körében mintegy 2 millió a képzettség nélküliek száma, közülük 1 millióan 50 év alattiak. Elhelyezkedési esélyük 25-27 százalékosra tehető.

Amint azt megfogalmazta: a szabályozás az utóbbi időben a gazdaság munkaerő-piaci igényeinek figyelembevételével változott. A

hatékonyságot a Térségi Integrált Szakképző Központok (TISZK) garantálhatják azzal, hogy a gazdaság igénye és a szakképzés találkozzon.

A miniszter példaként említette, hogy az európai uniós forrásokból megvalósított szakképzési fejlesztéseknek köszönhetően a szakképző intézeteknél olyan fejlődés várható, mint amelyet a korábbi években a szakközépiskolák számára hozott a világbanki fejlesztés.

Lényeges azonban, hogy a képzés piacképes tudást nyújtson és illeszkedjen a szakképzési rendszerbe. A siker a munkaadók felelőssége is, mert nem mindegy hogy milyen képzésben részesíti munkavállalóit.

Emelkedik a szezonális ágazatok munkaerő igénye

Kevesebb a nyilvántartott álláskereső

A nyilvántartott álláskeresők száma május végén 424.500 volt, ami áprilishoz képest 4,1 százalékos csökkenés, míg az előző év azonos időszakához viszonyítva 2,7 százalékos növekedés – tájékoztatta a sajtót Pirisi Károly, a Foglalkoztatási és Szociális Hivatal főigazgatója egy június 12-én tartott sajtótájékoztatón.

Hozzátette, hogy 2007 májusa óta a növekedés üteme jelentősen mérséklődött: tavaly májusban még 12,2 százalékos volt, szemben az idei 2,7 százalékkal.

A február óta tartó csökkenés egyebek között a szezonális ágazatok növekvő munkaerő-keresletének köszönhető.

Az összesítés szerint egy hónap alatt minden régióban és minden megyében csökkent az álláskeresők száma. Egy év alatt Nyugat-Dunántúlon és Közép-Dunántúlon lényegében nem változott a helyzet, míg Közép-Magyarországon az átlagosnál kedvezőbb, Észak-Alföldön viszont jóval kedvezőtlenebb dinamika érvényesült.

Az egy évnél hosszabb ideje folyamatosan a nyilvántartásban szereplők száma szintén csökkent májusban az előző hó-

naphoz képest, a tavaly májushoz viszonyított 22 százalékos bővülés azonban azt mutatja, hogy a májusi csökkenés csak a szezonális hatások eredménye. A tartós álláskeresők aránya az összes nyilvántartott álláskeresőhöz viszonyítva 33 százalékos volt májusban, ez 5,2 százalékponttal magasabb, mint egy évvel korábban.

Májusban 117.700 fő volt jogosult valamilyen álláskeresési ellátásra, további 148.900 fő részesült rendszeres szociális segélyben, 15.800-zal több, mint az előző év azonos időszakában.

Pirisi Károly elmondta: az átlagosnál nagyobb mértékben csökkent a pályakezdő álláskeresők száma májusban, 36.300 volt, ami 7,6 százalékkal kevesebb az áprilisi végénél, ám 3,8 százalékkal nagyobb az egy évvel korábbinál.

A főigazgató elmondta, hogy májusban 32.935 új állást jelentettek be a munkaadók, ez áprilishoz képest 9,2 százalékos csökkenés, ami mögött főleg a támogatott álláshely-bejelentések visszaesése áll.

Tavaly összesen 723.363 munkát kereső kért közvetítést a magán-munkaközvetítőktől, 14 százalékkal többen, mint 2006-ban. Az év végén 799 magán-közvetítő cég szerepelt az Állami Foglalkoztatási Szolgálat nyilvántartásában, 7,5 százalékkal több, mint egy évvel korábban – ismertette Pirisi Károly.

Tavaly a jelentkezéskor munkaviszonnyal rendelkezők száma 411.800 fő volt, a munka nélkül lévők száma pedig 311.500 fő telt ki.

A sikeres közvetítések száma 39.411 volt, ami 35 százalékos növekedés 2006-hoz viszonyítva.

Az elmúlt évben 99.910 munkavállalónak volt munkajogi kapcsolata munkaerő-kölcsönzőkkel, 2,5 százalékkal kevesebbnél, mint 2006-ban. Kétharmadukat határozatlan, harmadukat pedig határozott idejű munkaszerződéssel foglalkoztatták.

Tavalyhoz képest fél százalékkal emelkedett a munkanélküliségi ráta

Az uniós források javíthatják a foglalkoztatást

Az idén február és április között a foglalkoztatottak száma 3 millió 850 ezer, a munkanélkülieké pedig 323 ezer fő volt, a munkanélküliségi ráta 7,7 százalék, az egy évvel korábbinál 0,2 százalékponttal magasabb – tette közzé nemrégiben a Központi Statisztikai Hivatal (KSH).

Az idén, január és március között a foglalkoztatottak száma 3 millió 844 ezer, a munkanélkülieké pedig 333 ezer volt. A munkanélküliségi ráta elérte a 8 százalékot, ez pedig 0,5 százalékpontos emelkedés az egy évvel korábbihoz képest.

A 2006. február-április adatok szerint a foglalkoztatottak száma 3 millió 908 ezer, a munkanélkülieké 319 ezer volt, a munkanélküliségi ráta pedig 7,5 százalék.

Az idén február-áprilisban csaknem 52 ezer fővel volt kevesebb a foglalkoztatottak létszáma, a mint az előző év azonos időszakában. A nemzetközi összehasonlításban használt 15-64 éves korcsoport-

ra számított foglalkoztatási ráta 56,2 százalék volt, ami 0,7 százalékponttal alacsonyabb az egy évvel korábbinál.

A 15-74 éves népesség 54,1 százaléka, a 15-64 éveseknek 61 százaléka, a munkavállalási korúaknak pedig 63,6 százaléka jelent meg a munkaerőpiacon.

Az Eurostat által publikált munkanélküliségi ráta az időszak középső hónapját jelentő márciusban Magyarországon 7,8 százalék, a 15 régi EU-tagállamban és az egész Európai Unióban pedig egyaránt 6,9 százalék.

A munkaerőpiacon csak kis létszámban jelenlévő 15-24 éves korosztályból kikerülő munkanélküliek aránya 17,3 százalék volt, 1 százalékponttal alacso-

nyabb, mint egy évvel korábban. Az e korcsoportot jellemző munkanélküliségi ráta 19 százalék volt.

A munkanélküliek 47,3 százaléka egy éve, vagy annál régebben keresett állást. A munkanélküliség átlagos időtartama 17,1 hónap.

Adler Judit, a GKI Gazdaságkutató Zrt. kutatás-vezetője elmondta: a tavalyi viszonylag magas bázishoz képest az idei évre vonatkozó eddigi KSH közlések egyaránt a foglalkoztatottak létszámának 1-2 százalékos csökkenéséről számolnak be. Ugyanakkor a munkanélküliségi ráta az év elején tapasztalt 8 százalékot is meghaladó szintről ismét 8 százalék alá, 7,7 százalékra csökkent.

A kutatásvezető úgy véli, hogy a második féltől már érezhető hatását a foglalkoztatás javításában az európai uniós források felhasználása, illetve kedvező időjárás esetén a mezőgazdaságban is több idénymunkásra lesz szükség.

100 milliárddal fehérebb a gazdaság

A kormányzat ígéretet tett arra, hogy kíméletlenül lép fel a fekete gazdaság ellen, amelynek képviselői jogtalan előnyöket szereznek a tisztességes vállalkozókkal szemben és kihasználják a munkavállalókat, akik után nem fizetik a járulékokat. A kormányzat ezért a korábbinál nagyobb hangsúlyt fektetett a munkaügyi ellenőrzésekre, a felügyelőiség létszámát pedig jelentősen megemelte. Ennek első eredménye már az elmúlt évben megmutatkozott.

A feketegazdaság fehéredése nyomán 2007-ben 80-100 milliárd forint többletbevétel folyt be a költségvetésbe – mondta Szikora János, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) elnöke egy június 4-én tartott kormánybizottsági tájékoztatón.

A Pénzügyminisztérium a kihívásból származó többlet költségvetési bevételt 80 milliárd forintra becsülte, független szakértők szerint az összeg 100 milliárd forint – egészítette ki a az információt Szikora János.

Az APEH elnöke elemezte a hatóságok közös fellépésének fehéredési következményeit, amelynek nyomán a veszteséget valló vállalkozások száma 2007-ben 14 százalékkal csökkent a korábbiakhoz képest, miközben a veszteséget valló egyéni vállalkozók száma 105 ezerről 76 ezerre mérséklődött.

Az APEH tavaly több mint 11 ezer vagyonosodási vizsgálatot folytatott le, s 42,7 milliárd forint nettó adókülönböt állapított meg. Az idén eddig 3 ezer vagyonosodási vizsgálat fejeződött be, 22 milliárd forintos nettó adókülönböt megállapítással - sorolta az adatokat az elnök.

A foglalkoztatás kihívásának jegyében tavaly 77 ezer 600 ellenőrzést végzett az adó-

hatóság, a feltárt járulékkülönbözöt összege 19,1 milliárd forint volt – hangsúlyozta Szikora János.

Társadalombiztosítási jogviszonnyal korábban közel félmillió állampolgár nem rendelkezett, ebben az évben 3.600 munkaadóhoz illetve 109 ezer magánszemélyhez fordult az APEH annak érdekében, hogy tisztázza biztosítási viszonyát – közölte egy kérdésre az elnök. Felhívta a figyel-

met arra, hogy Magyarországon kötelező egészségbiztosítást kötni, tehát a „majd én fizetek az orvosnak” magyarázat elfogadhatatlan.

A külföldön vásárolt és külföldi rendszámmal működő személygépkocsinál, amelyek döntő része szlovák, a regisztrációs adóval kapcsolatban fokozott ellenőrzést végez a szlovák hatóságokkal együttműködve a Vám- és Pénzügyőrség (VP) – jelezte Nagy János országos parancsnok.

A tábornok elmondta: 1.902 természetes illetve 3.700 jogi személy rendelkezik szlovák lakhellyel, illetve helyi regisztrációval, s most azt vizsgálja a VP, hogy közülük hányan rendelkeznek szlovák rendszámú gépkocsival. Majd második körben a vizsgálat arra terjed ki, hogy a vásárlás milyen célt szolgál, esetleg nem a magyar regisztrációs adó megkerüléséért.

Mi lesz az utazási kedvezménnyel?

Nem jutott messzire az Országos Érdekegyeztető Tanács az évi egyszeri, 50 százalékos utazási kedvezmény ügyében. A szakszervezetek már tavaly tiltakoztak, amikor állításuk szerint a GKM a többi utazási kedvezmény megvonásával együtt OÉT-tárgyalás nélkül megszüntette a dolgozóknak járó évi egyszeri 50 százalékos utazási kedvezményt is. A GKM arra hivatkozott, hogy egy sor társadalmi képvisellel egyeztetett az utazási kedvezmények módosításáról, köztük az OÉT-képviselőkkel is. Pataky Péter,

az MSZOSZ elnöke, a téma szakszervezeti szövegírója szerint viszont ez nem igaz, semmiféle írásos előterjesztést nem kaptak ennek a kedvezménynek a megszüntetéséről, az OÉT ülésén sem szerepelt a téma, és ez elfogadhatatlan. Csizmár Gábor, a Miniszterelnöki Hivatal államtitkára arra figyelmeztette a szakszervezeteket, hogy erről a kedvezményről csak a többi utazási kedvezménnyel összefüggésben lehet tárgyalni, úgy, hogy azt is felméri, mibe kerül ez a költségvetésnek, az adófizetőknek.

Egyre több nyugdíjas szeretne megismerkedni a számítástechnikával

Két korosztály közösen

Jóllehet a VDSZ Nyugdíjas Tagozata Balatonszemesen tartotta éves továbbképzését, az esemény mégis a Ferencvárosban kezdődött. Az Ifjúsági Tagozattal közösen ugyanis megkoszorúzták a Tűzoltó utcai VDSZ emléktáblát, majd innen indultak a Balatonra. A május 28-30-ig tartott képzésen természetesen nem csak előadásokat hallgathattak a tizenöt résztvevő, de lehetőség adódott a kötetlen eszmecserekre is.

Szinte minden, a nyugdíjasokat és a nyugdíjakat érintő téma szóba került. Így a nyugdíjak befagyasztása elleni tiltakozás éppúgy, mint az, hogy a nyugdíjasok továbbra is azt

szeretnék, ha a postástól készpénzben kapnák meg havi jövedelmüket.

A két generáció nemcsak az emléktábla avatáson volt együtt, hiszen a VDSZ az öre-

geket és a fiatalokat tömörítő két tagozata egy Nemzedéki Szerződésben rögzítette együttműködését. E szerződés áttekintését és megújítását javasolták a továbbképzés résztvevői, miközben hangsúlyozták: örömmel látják, hogy a tagozat egyre aktívabb és mind jobban fejlődik.

Megvitatták azt is, hogy miként tudnának jobban mozgósítani az október 11-ére tervezett nagyszülők és unokák sétájára, amely mind nagyobb számban aktivizálhatná egy kellemes programra a családokat, és ez erősíthetné a hagyomány kialakulását. A nyugdíjasok töretlen aktivitását jelzi az is, hogy komoly igényként merült fel: a szakágazatok többet is meríthetnének az idősebbek tapasztalataiból, a tagozat tagjai számos kérdésben lehetnének a most aktív korosztály segítségére. Ezt a támogatást nemcsak szívesen tennék, de kifejezetten igénylik, hiszen az évtizedek alatt a szakszervezeti munkában olyan ismereteket halmoztak fel, amelyeket kár volna kihasználatlanul hagyni.

A továbbképzés második napján délelőtt Pallós György, az MSZOSZ Nyugdíjas Szövetség alelnöke, az Idősügyi Tanács tagja tartott elő-

adást a szervezet létrehozásáról és munkájáról, valamint a legfontosabb feladatokról, mint a nyugdíjrendszer átalakítása annak érdekében, hogy az eddig elért eredmények és vívmányok megmaradjanak. Ilyen eredmény például a 13. havi nyugdíj, a méltányossági nyugdíj, a járadék korrekció, vagy a 65 év felettiek utazási kedvezménye. Pallós György elmondta, hogy mivel a korosztály tagjainak hasonlóak a gondjai és a céljai konszenzus kialakítására törekednek a többi nyugdíjas szövetséggel. Az egység lehetőséget teremthet arra, hogy az unió nyugdíjas szövetsége is megismerje és elismerje a hazai szervezeteket.

A délutáni előadó már speciálisabb, a résztvevőket közelebről érintő témákat érintett, hiszen Paszternák György, a VDSZ elnöke a vegyipar helyzetéről adott ismertést. Elmondta, hogy az új külföldi tulajdonú cégeknél egyre nehezebb a szakszervezeti munka. De nem elég a munkaadókkal szemben harcolni, amit az Alkotmánybíróság 36 órával kapcsolatos döntése is jelez. Nem csak a munka- és életkörülmények javításáért, de az eddig természetes vívmányok megőrzéséért is meg kell küzdeni.

A tagozat tagjait érintő kérdések is szóba kerültek. Az elnököt például arra kérték, hogy vizsgálják meg egy a nyugdíjasok számára tartott számítástechnikai alaptanfolyam megszervezésének lehetőségét, hiszen erre egyre nagyobb az igény a nyugdíjasok körében.

A továbbképzés előadójaként Borsik Jánost, az Autonóm Szakszervezet elnökét is meghívták a szervezők. Miután rövid áttekintést adott az ország helyzetéről, hangsúlyozta, hogy a szakszervezetek ne avatkozzanak bele a politikába. Az érdekképviselet legfontosabb feladata, hogy mindent megtegyenek azért, hogy a munkavállalók számára biztosított legyen a munka, a tisztességes bér és a megfelelő munkakörülmények. Hogy mindez elérhető legyen, ahhoz kellenek felkészült szakszervezeti vezetők. Az autonómok elnöke természetesen érintette a nyugdíjasokat leginkább foglalkoztató kérdéseket, majd kötetlen beszélgetésen cseréltek véleményt szinte mindenről, ami csak szóba kerülhetett.

A szemesi program a fiatalokkal kezdődött és velük is zárult, hiszen a harmadik napján az Ifjúsági Tagozattal közösen megllocsolták a VDSZ megalakulásának 100. évfordulójára közösen ültetett fát. A napot és így az egész eseményt dr. Kocsis Ferenc főorvos előadása zárta, aki magas szakmai színvonalon és közérthetően beszélt a nyugdíjasokat leginkább érintő betegségekről, az egészségmegőrzés módszereiről és a szűrővizsgálatok fontosságáról.

Bauer István
Nyugdíjas Tagozat vezetője

Nem volt blöff a pókerbajnokság

Nemcsak a televíziós sportcsatornákon, de a hazai kártyaasztaloknál is egyre népszerűbb játék a póker. Mind többen próbálnak szerencsét a francia kártya lapjaival, sőt mind gyakrabban rendeznek házi bajnokságokat is. Az azonban ritkaság, hogy egy cég felkarolja a játékot.

Nagy húzásnak tűnt és nem is lett blöff az első VDSZ – PKDSZ Pókerbajnokság Tiszaújvárosban. A kezdeményezést felkaroló PKDSZ első alkalommal rendezte meg az eseményt, amelyre természetesen akadtak jelentkezők, olyanok, akik bíztak a szerencséjükben és a jó lapjárásban. A tíz versenyző reggel kezdte az egyenes kieséses rendszerben bonyolított kártya-parti sorozatot. Az egyórás játékokat tizenöt perces szünetek szakították meg. A résztvevők éppen úgy küzdöttek, mint a profik, meglehet a nyereségyen sem forgatta fel eddigi életét. Az izgalmas és fordulatos bajnokság partijaiban legjobban Béres Zoltán bánt a lapokkal és Fortuna is őt fogadta leginkább a kegyeibe. Második helyen Truzsi János végzett Birinyi Gergely előtt.

Nem készülhet szégyenlista

A szakszervezet fordult a hatósághoz jogorvoslatért, amikor az egyik cégnél a táppénzes ellátást igénybe vevőket tartalmazó listát hoztak nyilvánosságra. Az Egyenlő Bánásmód Hatóság – amely a vétkes társaság nevét nem tette közzé – még áprilisban megállapította, hogy jogsértést követtek el a cég vezetői, amikor nyilvánosan közzétették azoknak a listáját, akik tavaly húsz napot, vagy annál többet töltöttek táppénzen. A munkáltatót tiltották a jogsértő magatartás folytatásától.

A cégnél működő szakszervezet azért fordult a hatósághoz, mert a vezetőség kérésük ellenére nem távolította el a listát, amely a betegség miatt többet hiányzó dolgozók nevét tartalmazta. Az érdekképviselet szerint a munkaadó döntése sérti az alkotmány, a

munka törvénykönyve, az adatvédelmi törvény, valamint az egyenlő bánásmódról szóló törvény rendelkezéseit.

A cég vezetői azzal érveltek, hogy a hazai és a nemzetközi gyakorlat alapján döntöttek a nevek nyilvánosságra hozataláról, miután az alkalmazottaktól értesültek arról: vannak, akik nem betegség miatt veszik igénybe a táppénzt. A lista tényeket közölt, és a figyelemfelkeltés célját szolgálta.

A vizsgálat eredményeként a hatóság megállapította: a munkáltató az egészségi állapottal összefüggésben zaklatást alkalmazott a dolgozókkal szemben. Cselekedetével megalázó, ellenséges környezetet teremtett azokkal szemben, akik egészségi problémák miatt hosszabb-rövidebb ideig kénytelenek voltak távol maradni a munkából.

Segély helyett átképzés

Éles András Hajdúnánás és Csige Tamás Hajdúdorog polgármestere június elején kezdeményezte a kormányfőnél a mostani hazai segélyezési gyakorlat változtatását –adta hírül nemrégiben a Hajdú-bihari Napló. A lap szerint azonban nem mindenhol tudnak elég közmunkát adni, egyszerűen azért, mert nincs, így nincs mihez kötni a segélyezést, ezért a munkát sem lehet a támogatás feltételül szabni. A két hajdú-bihari polgármesternek azonban erre is van megoldási javaslata. Szerintük ugyanis ma Magyarországon mintegy 150 milliárd forintot fordítanak segélyezésre és mindössze 50 milliárdot a hátrányos helyzetűek átképzésére. Ha ezt az arányt megfordítanák, vagy legalábbis ugyan annyit költenének átképzésre, mint segélyezésre talán javulna a segélyezettek munkaerőpiaci helyzete, és ezáltal az önkormányzatokra is kevesebb terhelés hárulna.

Mindenki talált programot a Richter családi sportnapon

A Richter Családi és Sportnapra nem nagyon kell toborozni a résztvevőket. A két-évente megrendezett buli iránt mindig nagy az érdeklődés, hiszen korra és nemre való tekintet nélkül mindenki talál kedvére való programot. Így volt ez június 7-én is, amikor a kőbányai Kőér utcában a sportpályákon és a színpadokon egyaránt megállás nélkül zajlottak az események. A nagyszínpadon „Hutyutyu” az autóhangok utánzója mellett Rúzsa Magdi koncertje volt a legnépszerűbb program, míg a gyermekszínpadon mesejátékok, bábelőadások és gyerekkoncertek köztölték le a kicsik figyelmét.

A sportnapon persze a sporté volt a főszerep. Tenisz, kispályás foci, „élő” és valódi csocsó”, gombfoci, kosárlabda és asztalitenisz bajnokságon kívül a Richter ötpróbán is kipróbálhatták magukat a vállalkozó kedvűek. Közben a gyerekek papírsárkány- és rongylabdakészítéssel, arcfestéssel, gyöngyfűzéssel és papírhajtogatással foglalták el magukat, akik a mászóhegygel, az ugrálóvárrel és a felfújható csúszdával is közelebbről ismerkedtek.

Délután pedig az is kiderült, hogy kinek az étke sikerült a legjobban, hiszen főzőverseny is színesítette a programot.

FELHÍVÁS!

VDSZ családi és sportnap az EGIS-nél

Sport, egészség, mulatság

Az ilyeneket szokták gazdag programként emlegetni. Mármint az olyan programokat, amilyen a szeptember 6-án rendezendő VDSZ családi- és sportnap lesz. Az EGIS kőbányai sporttelepén (Gyógyszergyári utca 3.) rendezendő egész napos mulatságon az egészségé lesz a főszerep. A vállalkozó szelleműek kispályás foci, asztalitenisz és tenisz bajnokságon mozgathatják meg a testüket, elméjüket pedig azok, akik a sakkasztalokhoz ülnek.

Akik pedig a hasukat szeretik és büszkék konyhaművészeti remekeikre, azok a főzőversenyen mérhetik össze jártasságukat a gasztronómiában. És ha túl „nehézre” sikerednek az étkek, úgy koleszterinszűrően győződjhet meg ki-ki arról, hogy nem viszi-e túlzásba az étkezési szenvedélyét a testmozgás rovására. A szervezők véradásra is toborozzák a sportnap résztvevőit. A gyerekeknek külön szórakozásról is gondoskodnak a rendezők, akik zenei programot is kínálnak.

A sportversenyekre a VDSZ várja a nevezéseket!

Ne morgoldj, mozdoldj!

MÁS - KOR

IX. 5. szám 2008. nyár A 100éves VDSZ Ifjúsági Tagozatának időszakos kiadványa

Megújultunk!

Akarva-akaratlanul szembesültünk nap, mint nap azzal a fogalommal, hogy felgyorsultak a mindennapjaink. Ahogy a tudomány és a műszaki területek fejlődése korábban elképzelhetetlen sebességgel halad, egyre fontosabb, sőt elhagyhatatlan a gyors és pontos információszerzés és a kommunikáció.

De felmerül a kérdés – kinek mi a fontosabb?

Gondolom egyetértünk abban, hogy a fiatalabb korosztály életének szinte természetes velejárója az internet, ahol mint a gondolat, oly sebesen áramlik az információ.

Információs szupersztrádaként emlegetik a médiában, és valóban, bátran ki lehet jelenteni, hogy nincs olyan dolog, amelyet ne lehetne meglesni a neten. De visszatérve az előbbi kérdésre, hogy „kinek mi a fontosabb”, jön az első válasz, a fiataloknak a gyors infó (képek, zene, filmek, hírek az élet minden területéről) a megélhetéshez szükséges anyagi javak megszerzése, a szórakozás és a kapcsolódás. Az idősebb korosztálynak másra van szüksége. Ilyenek például a kirándulások és a művészeti értékek, ők ugyanis olyan helyekre is eljuthatnak, ahová egy állandóan rohanó és naphosszat dolgozó fiatal általában nem.

Május végén volt a Balatonon a VDSZ ifjúsági és nyugdíjas tagozatának közös szervezésű találkozója, amely már évek óta visszatekintő hagyomány, ahol bizony kijöttek a korosztálybeli különbségek, a nézetek közti hasonlóságok és eltérések is. Itt fogalmazódtak meg olyan vélemények, hogy mi igenis komolyan vesszük a két tagozat közt 2003 áprilisában kötött nemzedéki szerződést, és ennek szellemében és érdekében szeretnénk kölcsönösen átvenni-átadni egymásnak mind-

azt, amit tanultunk és tapasztaltunk.

Egyre többször hallani az „élethosszig tartó tanulás” kifejezést, amelyet lássunk be, igenis szükséges felvállalni. Mindannyian tudjuk, hogy ez nem mai keletű, hiszen régebben is volt erre példa. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint egyik közismert mondásunk „a jó pap is holtig tanul...” Ezek után azt gondolom senkinek sem meglepő az a tény, hogy kölcsönösen kialakult egy tudásvágy mindkét tagozat tagjaiban. A fiatalok a felhalmozott tapasztalatokra, az idősebbek által már felfedezett értékekre kíváncsiak, míg az idősebb korosztály szívesen beletekintene az internet nyújtotta lehetőségekbe és elsajátítana néhány dolgot a digitális világ csodáiból. A kölcsönös együttműködés reményében buzdítanék mindenkit, hogy képletesen is fogjuk meg egymás kezét és segítsük egymást. A kölcsönös öröm és a hála biztosan nem fog elmaradni!

A VDSZ ifjúsági tagozat az elődök útján haladva, átveve a stafétatöböt, új lendülettel, új elhivatással és új arcúval szeretne még többet tenni és még jobban helytállni, azaz megfelelni a kihívásoknak. Ennek szellemében fogalmazódott meg, hogy a továbbiakban is szeretnénk aktívabban részt venni a nyugdíjas tagozat által szervezett eseményeken (pl. túra, kirándulás) és szeretnénk felajánlani a segítségünket a számítástechnika, az internet vagy más terület ismereteinek átadásában, elsajátításában.

Megragadva a lehetőséget, egyúttal szeretettel meghívjuk a nyugdíjas tagozat tagjait a 2008. szeptember 6-ai rendezésű „Családi egészségnap” nevű rendezvényünkre, az EGIS sporttelepére.

Reményemet kifejezve az iránt, hogy egy prosperáló és gyümölcsöző együttműködésnek nézünk elébe, várom a megtisztelő visszajelzéseket!

Programunk alappillérei

A fiatalok hatékony megszólítása és megnyerése, érdekképviseletük, programszervezés. Megtalálni a fiatalok megfelelő motivációit és ezekre építeni!

„Miért legyek tag? Miért fontos a VDSZ? Mit nyújthat nekem a VDSZ, mint szakszervezet?”

A fiatalok többsége általában túl keveset tud a szakszervezet működéséről, tevékenységéről, eredményeiről, így nem is tudja „hova tenni”. Érdekes módon azonban, aki már többet tud róla, az meglehetősen érdeklődően és konstruktívan áll hozzá, sőt sokszor a segítségét is felajánlja!

Különösen fontos a jövőben az egyértelmű üzenetek közérthető és figyelemfelkeltő megfogalmazása! A fiataloknak szóló kommunikáció nyugodtan lehet lazább, akár humoros hangvételű is, hiszen az könnyebben emészthető!

Az elnökség felelőssége tehát mindenképp előtte az, hogy ezt biztossítsa. Minden szükséges ismeretnek – tagságtól függetlenül – el kell jutnia a 35 év alatti dolgozókhoz a megfelelő tartalommal és a megfelelő formában!

A VDSZ jelenlegi „pr-tevékenységére” még a tagok is sokan panaszkodnak, úgy érzik, hogy a Szakszervezet olyan távoli és megfoghatatlan (akkor vajon mit gondolhatnak a nem-tagok?) – nos, ez ügyben nekünk is maximálisan tennünk kell a dolgunkat! A fiatalos hangvételen túl szükség van az ifjakat leginkább vonzó közösségi programok szervezésére is. Ezek konkrét motivációt adhatnak a Szakszervezetben való részvételre! Aktívan kell jelen lennünk, hogy megmutathassuk magunkat. Ki kell bújnunk a jelenlegi „láthatatlanságból”!

Ennek első lépéseként érdemes lenne akár színkiemeléssel is láthatóvá tenni a Kollektív Szerződés (KSZ) pontjai közül azokat, ahol a helyi VDSZ eddig is konkrét eredményeket ért el. E hangsúlyozások közérthetőbben mutatnák, mi az, ami Szakszervezeti érdekképviselet nélkül nem lenne a KSZ része!

Vonzó, a helyi igényeket kielégítő programokkal kell motiválni a fiatalokat! Ez az aktív cselekvés lehet az út az egyéni, de még inkább a szűkebb-tágabb közösségi érdekek érvényesítéséhez.

Sokan bele sem gondolnak abba, hogy a VDSZ nélkül Kollektív Szerződéseket sem lehetne kötni az egyes ágazatokban! Ennek hiányában viszont a munkavállalók nagyon kiszolgáltatottá válhatnak egyes munkaadói „manővereknek”. A VDSZ folyamatosan cselekszik a tagsága érdekében, viszont tagság nélkül nincs szakszervezet! Ezt nagyon fontos észben tartani, különösen a fiataloknak!

Nagyon leegyszerűsítő és tévedésen alapuló álláspont a „minek legyek én tag, nem kell nekem szaloncukor, úgyis kell minden forint a megélhetéshez”. Tény: a mai magyar fiataloknak különösen számít minden egyes forint (lakás, gyermek, hiteltörlesztés, tanulási költségek stb.), a helyzetünk nem rózsás.

Nos, akkor számoljunk együtt!

A VDSZ tagdíj a bérjövdelem 0,8%-a, ennek fejében lehet a szakszervezet szociális juttatásait és kedvezményes szolgáltatásait is igénybe venni. Ellenben sokan azzal sincsenek tisztában, hogy a szakszervezeti tagdíj nem képezi a személyi jövedelemadó alapját, ezért a kifizetett jövedelemből levont tagdíj NEM ADÓZIK!

Hogy ez mit jelent egyszerűbben? Tételizzük fel, hogy egy fiatal dolgozó havi bruttó 200 ezer Ft jövedelemmel rendelkezik. Ez esetben ennek 0,8%-a 1600 Ft.

Ez a tagdíj viszont adómentes!

(Tehát ha nem VDSZ tagként, ezt bérként kifizetnék a munkavállalónak, abból közelítőleg a felét, 800 Ft-ot levonnának!) Így viszont, a példaszámításnál maradv 800 Ft-ot vehetünk a tényleges havi befizetésnek, ami egy évre vetítve 800 Ft x 12 hó, azaz 9600 Ft/év

Ez pedig mindössze 2 (kettő!) munkanapnyi bérnek felel meg!!! Sőt, mivel a tagdíj a kereset százalékos arányában van megállapítva, keresettől függetlenül, minden tag esetében csak 2 napi munkabér összegéről van szó – évente!

Csak az összevetés kedvéért, amennyiben példaszámításunk alapján napi egy doboz cigarettát elszív, akkor évente 35-40 napot csak ezért, szenvedélyének ellenértékéért jár dolgozni! Ez elgondolkodtató, nem?

Mit kapok tehát, ha a VDSZ tagja vagyok? Megéri-e?

A tulajdonképpen jelképes mértékű szakszervezeti tagdíjért cserébe az alábbi előnyökhöz juthatnak a VDSZ tagjaként: munkavállalói érdekképviselet vállalati és országos szinteken, különösen a Kollektív Szerződés tárgyalásakor (pl. bértárgyalás)

- ágazati érdekképviselet az országos és a nemzetközi érdekegyeztetéseken (pl. 36 óra aktuális kérdésköre)
- széleskörű szolgáltatások a tagoknak és a tagszervezeteknek
- vonzó programok, rendezvények (a jövőben a fiataloknak számára reményeink szerint még nagyobb számban!)
- a szociális juttatásokat és a VDSZ jogsegélyszolgálatot tekintve az éves tagsági díjunk akár többszörösére is jogosultak vagyunk (ehhez fél éves tagság szükséges!)

A legnépszerűbbek például az üdülési csekk, az utazási kedvezmények, vagy a különböző kölcsönök és segélyek, illetve a lakásvásárlási szerződéskötés, vagy az adóbevallás elkészítésében nyújtott segítség.

Ugyanakkor azt is tartjuk észben, hogy a munkavállalói érdekvédelem kapcsán közvetlenül is csak profitálhatunk a tagságból – elég csak a bértárgyalásokra utalni. Magától értetődő, hogy nincs az az emelés, aminél ne lehetne többre vágni a munkavállaló oldaláról, de fel kell tenni a kérdést: vajon érdekképviselet nélkül mennyi emelést adna a munkaadó önszántából?! És akkor még egyéb munkajogi kérdésekről nem is tettünk említést...

Szakszervezeti érdekképviselet nélkül az éppen segítségre szorulóknak nem lenne hová fordulniuk!

Terveink között szerepel a munkából kiesők támogatása is, hiszen számukra még inkább elkel minden segítség – lehetőségeinkhez mérten ez ügyben is tenni szeretnénk, például a már említett jogsegélyszolgálaton keresztül. Igaz, nagyobb létszámleépítés esetén a VDSZ működtet közvetítő irodát.

Szóba került a jövőbeni terveink között a régióként megrendezhető előadások-képzések ötlete is, az erre vonatkozó igényeket a jövőben felmérjük és a szerint cselekszünk.

Fentiek alapján úgy vélem, nehéz ellenérvet hozni a szakszervezeti tagsággal szemben, hiszen az anyagi megtérülésen túl (egyéni érdek) az érdekképviseleti tevékenység révén potenciális előnyöket hordoz a közösségre nézve is. Évente 2 nap mindezekért az előnyökért cseré-

be? Gondolkozzatok!!! Sokkal többet nyersz a tagsággal, tartozz Te is közhöz, szeretettel várunk!

Alkossunk népszerű, kedvezményes programokat a fiataloknak!

Továbbá, a „miért?” és a „megéri-e?” kérdéskörén, fiatalokról lévén szó érdemes elgondolkodni azon, hogy helyi szinteken milyen ifjúsági programokra jönnének el szívesen a 35 év alattiak. A szabadidő hasznos eltöltésére szervezett programok népszerűek lehetnek, hiszen ha van miért kimozdulni otthonról (egy kalandosnak ígérkező családi kirándulás, szalonasütés, esetleg koncertlátogatás kedvéért), akkor a fiatalok megjelennek! Miazhog, hát ezért vagyunk fiatalok, vagy mi! :-)

A többség szívesebben tölti szabadidejét aktív tevékenységekkel, ehhez viszont nagyon fontos az igényeknek megfelelő, színes programkínálat! Olyan, amiért érdemes a TV és számítógép elől felkelni. Álláspontunk az, hogy egy-egy ígértes közös programért – amelyek szakszervezeti támogatással akár kedvezményekkel is elérhetőek – a fiatalok örömmel járnak, járnának társaságba (még akár külföldi ismeretszerző csereprogramokban is gondolkozhatunk!) Ezt a programot kiemelten fontosnak tartjuk a jövőben!

Ennek szellemében cselekszünk, hiszen nem feltétlenül szükséges „szaloncukorra” elkölteni a rendelkezésre álló keretösszegeket, erre számtalan más, a fiatalok számára vonzóbb lehetőség kínálkozik! Néhány példa: kirándulások országszerte, városlátogatások, vadasparkok-állatkertek felkeresése, színházlátogatás, grill-party, hajókirándulás, különféle munkajogi, vagy lakáshitelekkel kapcsolatos

előadás, koncertlátogatás, buli stb. Minek is folytassam, gondolom érzékelitek a lényegét; a lehetőségek száma kifogyhatatlan, csak jól kell élni velük!

Ebben is kiemelkedő szerepet szánunk a helyi ifjúsági VDSZ csoportok szervezőinek. Feladatuk kreativitást, elszántságot és nagyfokú mozgósító-kedvcsináló képességet igényel – nélkülük nem sokra mennénk!

Konkrét programterveink a közeljövőben

2008. szeptember 6. (szombat) EGIS Sporttelep. Lassan nyílt titok, hogy közös egészség- és sportnapot szervezünk az ifjúsági VDSZ tagok és családjuk számára az EGIS Gyógyszergyár sporttelepén. Ennek programján és finanszírozásának megoldásán jelenleg is nagyon sokan dolgozunk, várjuk az ötleteken túl a szervezésben, lebonyolításban szívesen résztvevők jelentkezését elérhetőségeinken!

Továbbá felmerült az ötlet, hogy jelen lehetnének a fiatalok által közkedvelt, országos méretű fesztiválokon, mint pl. a SZIGET. Az elsődleges elképzelések szerint talán nem lenne haszontalan egy civil-sátor mintájára kialakított VDSZ stand sem, sok mondanivalónk van számotokra! Ötleteitek, hozzászólásaitok ezzel kapcsolatban is jöhetnek, szívesen vesszük!

Nyissunk a legfiatalabbak felé is!

Programunk másik hangsúlyos elemeként szerepel a középiskolás diákok információval való ellátása is. Ez a folyamat már halad, de még jelentős lemaradásban vagyunk több nyugat-európai EU tagállamhoz képest, ahol a diákság már sokkal nagyobb arányban rendelkezik fontos előismeretekkel a munkavállalói jogokkal kapcsolatban. Különösen fontos lenne még időben megismertetni velük a munkavállalói érdekképviselet és a Szakszervezet szerepét, fontosságát, hogy mire munkát vállalnak, már ne álljanak teljesen tanácstalanul a kérdéskör kapcsán. A jelszó: kollektív gondolkodás!

Üdvös lenne, ha minden cégnél már a belépési papírok kitételekor lenne mód a fiatalok közvetlen megszólítására. Például úgy, hogy az új belépőkkel a helyi ifjúsági tagozat vezetői elbeszélgetnének, válaszokat adva a felmerülő kérdésekre. Ezzel elkerülhetnénk, hogy a VDSZ soraiba lépés esetleges legyen (ahogy sajnos jelenleg nagymértékben az). Egy tudatosan gondolkodó fiatalnak széleskörű információkkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy bármiben is korrekt és felelős döntést tudjon hozni.

MÁS-KOR

A mi segítségünkre számíthat! Nem mellesleg a belépésnek a kezdetekben soha vissza nem térő apropója van, később ez már nehezebben megvalósítható. Célunk, hogy ne szalasszuk el ezt a lehetőséget sem!

Összefoglalásképpen tehát a legfontosabb célkitűzéseink:

Egyértelmű, célzott kommunikáció, a fiatalokat megragadó formában, a VDSZ hangsúlyosabb megjelenítése, szerepének és szükségességének megértetése az ifjúsággal (Vegyipari Dolgozó: MÁS-KOR rovat, VDSZ internetes oldal, szórólapok, hírlevelek). Kiemelt fontosságú a még közoktatásban tanulók informálása, hiszen a közeljövő munkavállalóiról van szó. Fiatalos programok, kirándulások, közös összejövetelek szervezése, elsősorban helyi szinten, a tagoknak kedvezményekkel.

Kapcsolattartás a nemzetközi (ECC, EMCEF, ICEM) és hazai szövetségekkel (SZISZ) és a VDSZ más tagozataival. A Nemzedéki Szerződés megalapozta a Nyugdíjas Tagozattal való kapcsolatunkat, amelyet továbbra is szeretnénk fejleszteni.

Mindezek eredményeképpen célunk még több fiatal megnyerése céljainknak, programjainknak, így a VDSZ erejének erősítése

Végezetül ismét fel szeretnénk hívni minden fiatal figyelmét! Ötleitekkel, kéréseitekkel, illetve bármilyen jellegű érdeklődési problémákkal forduljatok hozzánk bizalommal! Az ifjúsági elnökség és a küldöttek továbbra is értetek (értünk!) tesznek, bármikor állunk rendelkezésetekre. Lelkesen, fiatalosan, hatékonyan!

Ehhez szükség van mindenkire, Rád is! Ne feledd, mi érted cselekszünk, a többi már:

RAJTAD MŰLIK!

Az új elnökségi tagok elérhetőségei:

Bors József (elnök): Joska.hu@gmail.com

Béres Zoltán (elnök-helyettes): bereszoo76@freemail.hu

Kovács László (elnök-helyettes): kowako@richter.hu

Köszönettel

Pálvölgyi Richárd, a Taurus Szakszervezet mostani titkára, korábban az 1997-ben megalakult Ifjúsági Tagozat most leköszönő elnöke. A kezdeti lépések során ő volt az egyik oszlopos tag.

Szervezett, ha kellett saját pénzén is, de vállalta azokat a külföldi utazásokat, ahol a VDSZ hírnevét öregbítette, és tapasztalatokat szerzett, hogyan lehet jobban itthon.

De őt is elérte a korosztályi határ!

Nagy szükség van arra a tudáshalmazra, amit a 11 év során gyűjtött össze, ezért fontosnak tartjuk, hogy ha a tagozatból ki is öregegett segítse a munkánkat.

Köszönjük Ricsi!

Reméljük kiadványunk elnyerte tetszésedet. Írd meg véleményedet, hogy a következő jobb legyen!

Keress minket a VDSZ honlapján

www.vdsz.hu

MÁS-KOR
VDSZ Ifjúsági Tagozatának Lapja
Szerkeszti: a VDSZ Ifjúsági Bizottsága
Főszerkesztő: nincs
Főszerkesztő-helyettes: nincs
Kiadja: VDSZ Országos Iroda
A szerkesztőség címe:
H-1068 Budapest Benczúr u. 45.
e-mail: mail@vdsz.hu
WEB: www.vdsz.hu

MÁS-KOR

Bors József

VDSZ Ifjúsági Tagozatának elnöke

1980. szeptember 20-án születtem.

A Petrik Lajos Vegyipari Szakközépiskolában érettségiztem, jelenleg a Nyíregyházi Főiskola kémia szakos levelező hallgatója vagyok, vegyész szakirányon.

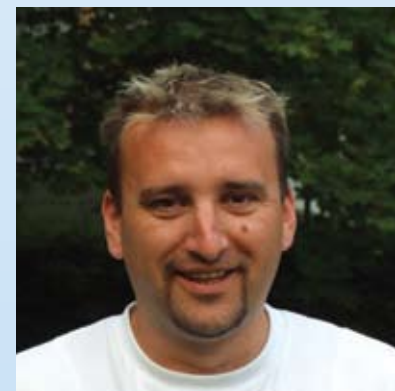
2000 óta dolgozom a Chinoiban (Sanofi-Aventis), 2001 óta a kémiai termelés területén. Szintén ez évtől lettem VDSZ tag is, 2007-ben pedig a termelési terület bizalmijának választottak meg.

Az Ifjúsági Tagozat munkájával Pálvölgyi Richárd és Székely Tamás révén, több szakszervezeti képzésen ismerkedtem meg. Ők egy haladó szellemiségű, dinamikus ifjúsági szervezet jövőképét vázolták elénk, aminek alapjait lerakták, további megvalósítását pedig velünk képzelték el.

Munkájuk eredményeképpen a küldöttek száma mára jelentősen emelkedett, reméljük ez csak gyarapodni fog a jövőben is. Segítségükkel reprezentatívabban tudjuk képviselni az ifjúsági VDSZ tagok érdekeit a különböző fórumokon, megbeszéléseken.

Elnökként célokom a közösen kidolgozott programunk minél hatékonyabb végrehajtása, az igazi csapatmunka és a kollektív gondolkodás kiterjesztése. Fontosnak tartom, hogy a Szakszervezet munkájáról, fontosságáról már a középiskolai oktatásban is értesülhessenek a diákok. A megtisztelő elnöki pozíció kihívásainak és a több ezres ifjúsági tagság elvárásainak igyekszem maximális módon megfelelni, ahogy az elnökség többi tagja is. Nagy kihívás lesz!

Béres Zoltán VDSZ Ifjúsági Tagozatának elnök-helyettese (szervezés)

1976. november 12-én születtem.

Iskolai végzettségem gimnáziumi érettségi, jelenlegi munkahelyem a tiszaiújvárosi Tűzoltó és Műszaki Mentő Kft., ahol tűzoltóként dolgozom. A PKDSZ (Petrolkémia- és Műanyagfeldolgozásban és Szolgáltatásban Dolgozók Szakszervezetének) tagja vagyok.

Lényeges lenne a Szakszervezet erősödése érdekében a taglétszám növelése, ennek érdekében elnök-helyettesi munkám során szeretném a Szakszervezetet kicsit más megvilágításba helyezni, kicsit lazábban, fiatalosabban felfogni. A jó hangulatot, a csapatmunkát, az egymás iránti tiszteletet és megbecsülést tartom kiemelkedően fontosnak.

Kovács László (27)

VDSZ Ifjúsági Tagozatának elnök-helyettese (kommunikáció)

1981. február 19-én születtem, Szombathelyen.

A budapesti Trefort Ágoston Gyakorlógimnázium biológia tagozatos osztályában érettségiztem 1999-ben, majd az ELTE TTK biológia-kémia tanári szakán szereztem egyetemi oklevelet.

Kezdetben volt középiskolában tanítottam, majd az egyetemi évek alatt megkezdett kutatásaim után, 2005 óta dolgozom a Richter Gyógyszergyárban, ahol preklinikai kutató-fejlesztőként dolgozom. A céghez való belépésem napjától vagyok a VDSZ tagja, 2007 óta pedig a helyi ifjúsági tagozat egyik alapító vezetője. Jelenlegi helyi tagságunk közelítőleg 200 fiatalt jelent.

A szakszervezeti munkával járó szervezési és programtervezési feladatokat nagyon élvezem, remélem az elnök-helyettesi munkában a kommunikáció és kapcsolattartás területén is képességeim szerint tudom segíteni a hatékony munkavégzést és programunk végrehajtását.

Programpontjaink közül a csapatmunkát és a közösségi gondolkodást emelném ki, továbbá a középiskolások minél szélesebb körű tájékoztatását a szakszervezeti, érdeklődési munka fontosságáról.

A tagság igényei alapján szükségesnek érzem a fiatalokat leginkább érdeklő programok megvalósítását sokkal inkább előtérbe helyezni – erre nagyon nagy igényt tapasztalok! Ennek érdekében már személyesen is tettem, konkrétan az elmúlt hónapok során bronzjelvényes túravezetői képesítést szereztem, amit programjaink során máris kamatoztatni tudok.

A fiatalosan pörgős kommunikáció felelőseként törekszem a közérthető, figyelemfelkeltő formák elterjesztésére. Az elnökség és a küldöttek kemény munkájának eredményeképpen a Szakszervezet tagságának élénkítését, bővülését tartom az elkövetkező évek legnagyobb kihívásának.

Mindenki aktivitására számítunk! Hajrá fiatalok! :-)